Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 624
Marţi 19 aprilie 1960

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

IN REGIUNEA BAIA MARE

Mersul lucrărilor agricole trebuie grăbit

Deşi timpul în regiunea Baia Mare n-a permis o desfăşurare normală a muncilor agricole de primăvară, în ultimele săptămîni s-a executat totuşi un însemnat volum de lucrări. Astfel, pînă la 10 aprilie, pe întreaga regiune s-a efectuat peste 50 la sută din planul arăturilor de primăvară, fruntaş în această acţiune fiind raionul Satu Mare. Concomitent cu executarea arăturilor, au fost încorporate în sol importante cantităţi de îngrăşăminte naturale, depăşindu-se în această privinţă planul cu peste 6 la sută. De asemenea, tot în ultima vreme au fost aplicate lucrări de întreţinere pe mai mult de 50 la sută din ogoarele şi semănăturile de toamnă şi s-au plantat peste 57.000 de pomi fructiferi, din planul de 71.800 buc.

Analizînd situaţia pe sectoare, rezultate mai bune se constată în cadrul gospodăriilor colective care au terminat executarea arăturilor. Mai slab se desfăşoară această lucrare în cadrul gospodăriilor de stat care pînă la data de mai sus realizaseră doar 65 la sută din plan, al întovărăşirilor agricole (60 la sută), şi mai cu seamă în sectorul individual care a arat numai 27 la sută din suprafaţa planificată.

Executarea însămînţărilor a fost şi ea de asemenea, mult stînjenită de timpul ploios şi rece — de la 15 martie pînă la 10 aprilie au fost numai 10 zile bune de lucru — astfel că în zilele favorabile muncii în cîmp, s-a realizat numai 20 la sută din planul însămînţărilor de primăvară. Aşa se face că în prezent mai sînt încă neînsămînţate însemnate suprafeţe destinate culturilor din epoca I. În zona de cîmpie, rezultatele cele mai bune la însămînţări au fost obţinute în raionul Satu-Mare, care a realizat 27 la sută din planul însămînţărilor de primăvară, iar în zona de deal, în raionul Şomcuţa care a însămînţat 21 la sută din suprafeţele planificate. Foarte prost stau lucrurile însă în raioanele de munte Sighet şi Vişeu, unde datorită timpului nefavorabil s-a însămînţat numai 6 şi respectiv 10 la sută din plan.

Şi la însămînţări fruntaşe pe regiune sînt tot gospodăriile colective care pînă la 10 aprilie semănaseră 30 la sută din suprafeţele planificate, spre deosebire de sectorul individual care pînă la aceeaşi dată realizase numai 12 la sută din plan. Aceasta dovedeşte desigur că în sectorul individual nu s-au folosit în suficientă măsură atelajele, atît la arat cît şi la semănat.

Pe culturi, realizări mai bune au fost obţinute la sfecla de zahăr, care s-a însămînţat aproape în întregime, la grîu unde procentul de realizare este de 86 la sută precum şi la orz şi orzoaică. Nu acelaşi lucru se poate spune însă despre semănatul mazărei care s-a făcut numai în procent de 57 la sută, al florii-soarelui (36 la sută), şi al cartofilor (24 la sută).

Vremea fiind destul de înaintată, socotim că este necesar ca sfatul popular al regiunii Baia Mare, organele agricole de la regiune, raioane şi comune să treacă neîntîrziat la luarea unor măsuri corespunzătoare care, pe măsură ce timpul permite, să ducă la impulsionarea lucrărilor agricole în toate raioanele. Trebuie terminate grabnic executarea arăturilor şi însămînţărilor culturilor din prima epocă şi paralel cu acestea, în scopul reţinerii umezelii în sol, să fie aplicate lucrări de întreţinere pe toate suprafeţele ogorite şi semănate din toamnă.

I. POPA
corespondent

La semănatul porumbului

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Bărcăneşti, regiunea Ploeşti, au început însămînţatul porumbului pe tarlalele unităţilor deservite. Iată-l în fotografie pe tractoristul Cornea Alexandru din brigada a III-a, însămînţînd porumbul pentru boabe pe ogoarele întovărăşirii agricole din comuna Puchenii Mari.
Foto: C. DUMITRU

Planteează pomi fructiferi

Membrii întovărăşirii din satul Milăşel, raionul Sărmaş, au luat hotărîrea ca în acest an să planteze în comun 5,70 ha cu pomi fructiferi. Încă din luna martie, ei au efectuat gropile necesare, iar într-o singură zi au executat plantarea. Pomii au fost plantaţi în cele mai bune condiţii, fiecăruia aplicîndu-i-se îngrăşăminte naturale.

ION GOREA
corespondent

MUNCĂ SPORNICĂ

Hotărîţi să termine la timp şi în condiţii optime lucrările agricole de primăvară, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Huşi, folosesc cu pricepere fiecare oră şi zi bună de lucru.

Utilizînd cu chibzuială atelajele existente, precum şi întreaga capacitate de lucru a tractoarelor şi maşinilor agricole ale S.M.T. Huşi, membrii celor 44 de gospodării colective din raion au reuşit ca pînă la 9 aprilie să termine însămînţatul tuturor culturilor din epoca I-a pe cele 4.139 ha. planificate. De asemenea, pînă la această dată în gospodăriile colective s-au executat arături pentru însămînţarea culturilor din epoca II-a pe o suprafaţă de 7.488 ha. (peste 70 la sută din plan).

Paralel cu lucrările de arături şi însămînţări, în gospodăriile colective din raionul Huşi s-a plantat suprafaţa de 133 ha. cu pomi fructiferi, din cele 170 planificate, şi s-au desfundat 223 ha. pentru plantări de viţă de vie.

Printre unităţile care au efectuat cel mai mare volum de lucrări, se numără gospodăriile colective din Oţetoaia, Vutcani, Tîrzii, Stănileşti, Boţeşti, Gugeşti, Duda şi altele.

AUREL CIULEI
corespondent

Este necesar să se treacă cu forţe sporite la însămînţatul porumbului

Din informările primite de Ministerul Agriculturii, rezultă că în regiunile unde au fost folosite din plin condiţiile bune de lucru şi unde munca a fost temeinic organizată, s-au obţinut o serie de bune rezultate la arăturile pentru însămînţările de primăvară, la întreţinerea arăturilor şi culturilor de toamnă, ca şi la însămînţările propriu zise.

De exemplu, în regiunea Bucureşti, arăturile pentru însămînţările de primăvară au fost realizate în procent de sută la sută, în regiunea Constanţa 92 la sută, Timişoara 89 la sută. Hunedoara şi Stalin 85 la sută. Mult rămasă în urmă la această lucrare — dat fiind condiţiile bune de lucru, este regiunea Craiova, unde arăturile s-au executat de abia în procest de 79 la sută. Este necesar ca şi în regiunile Baia Mare şi Oradea — unde lucrările au fost stînjenite temporar de către ploi — arăturile să fie mult intensificate, astfel ca în următoarele 4—5 zile întreaga suprafaţă prevăzută a fi însămînţată în primăvara acestui an să poată fi pregătită potrivit regulilor agrotehnice.

Analizînd desfăşurarea însămînţărilor de primăvară se poate vedea că pînă în prezent acestea s-au executat în procent de numai 37 la sută faţă de plan. Intrucît intrăm în cea de a treia decadă a lunii aprilie, este necesar să fie recuperată rămînerea în urmă la însămînţarea sfeclei de zahăr, mai ales în unele regiuni cu zone foarte favorabile acestei culturi, unde pînă în prezent s-au obţinut realizări slabe (în regiunea Cluj această cultură s-a însămînţat abia în procent de 48 la sută. Autonomă Maghiară 51%, regiunea Stalin 66%). De asemenea, este necesar ca în regiunile Baia Mare, Oradea, Stalin şi Autonomă Maghiară, să se acorde atenţia cuvenită terminării însămînţării florii-soarelui.

Insămînţatul acestor culturi trebuie neapărat terminat în următoarele 2—3 zile.

Insămînţatul porumbului a crescut în intensitate îndeosebi în regiunile Craiova şi Piteşti, unde s-au obţinut respectiv, procente de 45 şi 47 la sută din plan. Trebuie arătat însă că deşi au existat condiţii favorabile însămînţării porumbului şi în regiunile Bucureşti, Ploeşti, Constanţa şi Galaţi, realizările din ultima săptămînă sînt necorespunzătoare forţelor de lucru existente. **De aceea, îndeosebi în regiunile din sudul ţării, unde sînt condiţii favorabile, se impune ca în următoarele zile, să se treacă — în funcţie de temperatura solului — la însămînţarea masivă a porumbului pentru boabe şi în deosebi a porumbului pentru siloz.**

Inginerii şi tehnicienii agronomi au datoria să verifice în permanenţă modul cum se execută această lucrare în teren şi să ia măsurile ce se impun în vederea asigurării densităţii corespunzătoare a plantelor la hectar.

Intrucît în toate regiunile s-au înregistrat realizări necorespunzătoare la însămînţarea legumelor, (şi îndeosebi în regiunile Ploeşti, Galaţi, Bucureşti, Oradea, Stalin şi Iaşi) trebuie ca de îndată să i se acorde şi acestei acţiuni toată atenţia cuvenită, — astfel încît să se pună bază trainică de pe acum aprovizionării din belşug în acest an a populaţiei cu legumele şi zarzavaturile necesare.

În patru rînduri

Datorită întrecerii organizate între cele trei gospodării agricole colective din comuna Dor Mărunt — raionul Lehliu, a fost depăşit planul de însămînţări la diferite culturi.

Fiindcă lucrul chibzuit
Cu succes fu dăpăşit,
Vocile sînt unanime:
„Dor Mărunt e... la-nălţime!"

Membrii întovărăşirii „23 August" din comuna Adunaţi — raionul Vidra, au executat primii pe comună, însămînţările din epoca I-a.

Toamna nu vor fi miraţi
Culegînd recolta bună,
Pentru că în Adunaţi
Cine seamănă... adună.

V. F.

ÎN CINSTEA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL P. M. R.

Produse de bună calitate cu cheltuieli cît mai mici

Angajamentele luate de 20 întreprinderi din Capitală ca răspuns la chemarea la întrecere

Muncitorii, maiştrii, tehnicienii şi inginerii din fabricile şi uzinele Capitalei au primit cu entuziasm chemarea la întrecerea socialistă în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. lansată de 19 întreprinderi din ţară. Răspunzînd acestei chemări, colectivele de muncă din 20 de unităţi industriale din Capitală s-au angajat, în cadrul unor însufleţite adunări organizate pe întreprinderi, să dezvolte succesele obţinute pînă acum prin obţinerea unor produse de bună calitate şi la un preţ de cost cît mai scăzut, contribuind astfel în şi mai mare măsură la întărirea şi înflorirea economică a patriei noastre.

In urma propunerilor făcute de muncitori şi de colectivele pentru descoperirea rezervelor interne s-au stabilit în întreprinderi măsuri eficace pentru reducerea consumurilor specifice de materii prime, materiale, combustibil şi energie, pentru creşterea indicilor de utilizare a agregatelor, maşinilor şi utilajelor, folosirea raţională a capacităţii de producţie şi mai buna organizare a muncii. Pe baza dezbaterilor largi care au avut loc după apariţia în presă a chemării la întrecere, aceste întreprinderi s-au angajat să realizeze în anul 1960 un volum total de 34.917.000 lei economii prin reducerea preţului de cost şi 28.497.000 lei beneficii peste sarcinile planificate pe anul 1960. Astfel:

UZINELE „REPUBLICA"

— 4.000.000 lei economii la preţul de cost prin: reducerea consumului de metal (1.600 tone), combustibil şi energie electrică şi a cheltuielilor de regie;
— 4.000.000 lei beneficii.

UZINELE „SEMANATOAREA"

— 6.000.000 lei economii la preţul de cost prin: reducerea consumului de metal (700 tone), a cheltuielilor de regie, reducerea rebuturilor faţă de indicele admis şi alte măsuri;
— 3.000.000 lei beneficii.

UZINELE „TUDOR VLADIMIRESCU"

—3.070.000 lei economii la preţul de cost prin: reducerea consumului de metal (120 tone) şi a unor materiale, reducerea cheltuielilor de regie etc.;
— îmbunătăţirea continuă a calităţii produselor şi crearea de noi tipuri de produse la un nivel tehnic superior;
— 2.000.000 lei beneficii.

UZINELE „TIMPURI NOI"

— 2.500.000 lei economii la preţul de cost prin: reducerea consumului specific de metal (400 tone), a cheltuielilor de regie şi alte măsuri;
— reducerea rebuturilor cu 10 la sută faţă de indicele admis şi realizarea unor produse de calitate superioară;
— 1.000.000 lei beneficii.

UZINELE „BOLESLAW BIERUT"

— 2.000.000 lei economii la preţul de cost prin: reducerea consumului de materii prime şi materiale, energie electrică şi combustibil, a cheltuielilor de regie etc.;
— reducerea rebuturilor cu 5 la sută faţă de indicele admis;
— 500.000 lei beneficii.

INTREPRINDEREA METALURGICA „DEALUL SPIREI"

— 800.000 lei economii la preţul de cost prin: reducerea consumurilor de materiale, a cheltuielilor de regie etc.;
— 500.000 lei beneficii.

UZINELE METALURGICE „21 DECEMBRIE"

— 600.000 lei economii la preţul de cost prin: reducerea consumurilor specifice de materii prime, înlocuirea unor materiale scumpe cu altele ieftine, reducerea rebuturilor, creşterea indicelui de folosire a utilajelor şi alte măsuri;
— 600.000 lei beneficii.

UZINELE CHIMICE „9 MAI"

— 1.000.000 lei economii prin: reducerea consumurilor specifice la materii prime şi materiale, înlocuirea unor materiale scumpe etc.;

(Continuare în pag. 2-a)

Pentru 3.000—3.500 de litri de lapte pe cap de vacă
Pentru sub 1 leu preţ de cost per litru

Pe terenurile neproductive păşune artificială!

Acum vreo patru ani la Căenaş era o păşune slab productivă. Animalele care păşunau aici umblau mult pînă să găsească un fir de iarbă. Animalele întreţinute în asemenea condiţii dădeau producţii foarte mici. Terenul nu putea fi folosit decît ca păşune. Ce era de făcut? îşi puneau întrebarea conducerea şi muncitorii G.A.S. Carei, regiunea Baia Mare. Nu trebuiau însă irosite nici cele 80 de ha, aşa cum se făcuse pînă atunci. În cele din urmă, după multă chibzuială, s-a ajuns la concluzia că terenul trebuie să rămînă tot păşune, dar păşune artificială. Terenul a fost desţelenit în toamnă, îngrăşat şi însămînţat cu graminee şi leguminoase perene. În primul an semănătura a fost folosită ca fîneaţă, iar în al doilea an, după ce a fost cosită o dată, otava s-a întrebuinţat ca păşune aşa cum fusese întrebuinţată şi înainte de desţelenire.

Păşunea artificială a fost încadrată în conveierul verde a taberei de vară de la Căenaş, astfel că animalele au păşune aproape şase luni, începînd din mai pînă în octombrie. Anul trecut, cele 70 de vaci care au păşunat la Căenaş aveau înainte de a pleca în tabăra de vară — o producţie zilnică medie (pînă în aprilie) de 6,43 litri de lapte. Duse în tabără producţia a crescut ajungînd în luna septembrie la peste 12—14 litri pe zi per vacă. Hrănirea vacilor în tabără de vară, pe păşune artificială, a influenţat şi asupra preţului de cost care a ajuns în lunile de vară la 50—60 de bani, ceea ce a contribuit la scăderea preţului de cost mediu anual pe gospodărie cu 18 lei per hectolitru de lapte. Producţia medie anuală a vacilor care au păşunat la Căenaş a fost de peste 3.000 de litri pe cap de vacă cu un preţ de cost mai mic cu circa 10 lei per hectolitru decît costul mediu obţinut de gospodărie la laptele muls de la toate vacile care au avut conveier verde. Atît producţia obţinută cît şi preţul de cost realizat arată eficacitatea păşunii artificiale.

Trebuie menţionat că influenţa păşunatului s-a resimţit şi la tineret. Sporul mediu zilnic în greutate corporală la tineretul de la Căenaş a fost în medie de un kilogram.

Păşunatul la tabăra de vară de la Căenaş s-a făcut prin tarlalizare.

După ce-i păşunată, tarlaua se grăpează şi se curăţă de buruienile dăunătoare. Cînd este nevoie se face autoînsămînţarea şi fertilizarea. În timp de ploaie sau cînd terenul este încă moale, păşunea nu se foloseşte. În acest timp animalele sînt hrănite cu masă verde cosită.

După retragerea vacilor de la păşunat, hrănirea cu suculente nu încetează. Anul trecut, vacile aduse de la păşune au fost furajate cu dovleci care au mărit producţia medie de lapte pe vacă furajată cu aproape un litru zilnic. Hrănite în continuare cu porumb siloz producţia de lapte a continuat să crească, obţinîndu-se în timpul iernii o producţie mai mare decît vara şi toamna.

În acest an G.A.S. Carei şi-a propus să producă pe cap de vacă 3.300 de litri de lapte. Ing. Rogojanu Adrian, directorul G.A.S. Carei, spunea însă:

— Experienţa anului trecut şi măsurile pe care le-am luat ne dau certitudinea că vom depăşi producţia planificată iar preţul de cost va fi redus la circa un leu per litru. Noi n-am desţelenit păşunea de dragul desţelenirii, cum se procedează pe alocuri, ci fiindcă numai prin desţelenire am putut pune în valoare un teren care realmente era neproductiv. Apoi trebuie să subliniez din nou că prin desţelenire n-am schimbat destinaţia pămîntului, n-am modificat categoria lui de folosinţă pentru că acest lucru n-ar fi fost rentabil. Prin păşunea artificială, cu dovlecii cultivaţi în jurul grajdurilor şi, îndeosebi, prin porumb siloz din care vom avea 10—12 tone pe cap de vacă, noi am asigurat cantităţile de suculente suficiente pentru a furaja vacile cu astfel de nutreţuri în tot cursul anului.

V. RIZESCU

Trei scrisori

Am în faţă trei scrisori. Pe prima am primit-o cam pe la începutul anului trecut, pe cea de a doua pe la sfîrşitul anului 1959, iar ultima poartă o dată proaspătă. Toate trei sînt scrise în grai ardelenesc, de aceeaşi mînă. Inceputul şi sfîrşitul fiecăreia nu se deosebeşte unul de altul. Toate trei încep cu: „Aflǎ frate..." şi se termină cu: „Multă sănătate...". Conţinutul scrisorilor diferă însă unul de altul. Dar să le spicuim şi să vedem ce spun slovele fiecăreia în parte.

S-o luăm pe prima: „Să ştii frate, că acum cîţeva zile tot satul am format o întovărăşire. O ţîră mai avem pînă la primăvară, şi atunci ne vin tractoarele S.M.T.-ului să ne are pe „şes" şi în „lunca de jos". Pe locurile astea de vreo 300 de ha., unde tot satul a cărat gunoi de grajd, punem cucuruz. Bine că ne-am înţeles şi noi ăştia din Mihai Viteazu să facem întovărăşire, că numai noi am mai fost rămaşi pe dinafară. Toţi ăilalţi ţărani din satele vecine or făcut întovărăşire, ori colectivă...".

In cea de a doua scrisoare primită cam pe la lăsatul iernii lui 1959 se spunea printre altele: „Aflǎ că n-am brodit-o tocmai bine în ăst an. Secela aia din primăvară ne-a cam stricat socotelile. Bag samă că din cauza asta am cules cam puţin cucuruz, iar grîul a fost o ţîră şiştav la grăunte. Eu gîndesc şi acum că noi puteam face treabă şi mai bună la întovărăşire dacă toţi înscrişii ar fi venit la timp la sapă şi la plivit. Da, ce să-i faci! Unul o mai tras cea, altul hăis şi uite că acuma nu-i toată lumea mulţămită. Or fost unii care s-or înscris în întovărăşire cu 3—4 iugăre şi or adus numai cîte unul. Nici treaba asta n-o fost bună, că aţa îl trăgea pe om să lucre mai mult la iugărele pe care nu le-a adus la întovărăşire. Aşa a fost în vară. O venit acum iarna şi ne-om gîndi mai bine cum om face în hălălalt an. Om mere tot cu întovărăşirea ori ne-om da către colectivă, că văz că cloştorfenii şi saschizenii o duc bine în colectivă. Am fost şi noi în vizită pe la ei, cînd or făcut împărţeala. Atunci am vast că toţi cei care au lucrat multe zile-muncă în colectivă au dus acasă carele încărcate cu bucate şi pe deasupra or mai primit şi bani buni. Ce-om mai face ţi-oi da şi ţie de ştire...".

Noi ogoare unite

Şi frate-meu s-a ţinut de cuvînt. Zilele acestea mi-a trimis o altă veste. Iat-o: Spusu-ţi-am io ţie în epistola aia de ţi am trimis-o în iarnă, că ne-om mai gîndi cum om lucra în ăst an? Spus or ba? No uite, că acuma ţi-oi da de ştire că în ziua de 27 martie ne-am unit laolaltă toate ăle 141 de familii care am fost în întovărăşire şi am transformat-o în colectivă. Am adus la colectivă 670 de ha. de pămînt bun şi vreo sută de animale. Nu mai spun de multele unelte cum îs pluguri, grape, care şi altele. No ce zici, am făcut or ba treabă faină cu colectiva? Io zic că da. Acuma merem şi noi pe drumul ăl mai bun. Dar să-ţi spun pe cine am ales să ne conducă. Ascultă numa. Pe Ion Mihai, Nică al văduvei, cum îi zicem noi, l-am pus preşedinte. Pe Vasile Eaciu al lui nenea Nonuţ, vicepreşedinte, iar în consiliul or mai intrat Ion Burlea, Achim Tutan şi încă vreo cîţiva. Aştia toţi îs oameni faini, de ispravă, buni gospodari care nu ne-or face de ruşine.

In ziua cînd am 'naugurat colectiva, or fost la noi ca invitaţi şi colectiviştii din Cloaşterf, Saschiz şi din alte sate vecine. Toţi s-or lăudat cu colectivele lor, cum că-s faine, ca au vaci şi oi multe, şi că în fiştecare an de cînd au colectivă or scos numai mîndreţe de recolte. Şi or mai spus că ei nu ştiu ce-i aia lipsă de pită or slănină. Mai ziceau ei că mulţi şi-or făcut case noi de cînd îs colectivişti şi că colectivele lor or cîştigat bani mulţi de pe bucatele şi animalele pe care le-au vîndut statului la preţ bun. Dar şi noi le-am zis să poftească numai să ne viziteze după un an, ori doi, că atunci să vază ce colectivă zdravănă om avea şi trai bun om duce, că doară bine şi cu spor ştim şi noi a munci. Atunci la 'naugurare ne-am zis că dacă vrem să facem un lucru bun, să fim cu toţi uniţi şi să facem ca în ăl mai scurt timp colectiva noastră din Mihai Viteazu să fie fruntea pe raionul Sighişoara. Şi să ştii că ne-om ţine de cuvînt. Munca făcută, cu tractoarele şi maşinile statului ne va da mai multe puteri; viitorul ne va fi şi mai luminos, că d-aia trecut-am cu toţi la gospodăria colectivă".

GH. BACIU

Cu aparatul fotografic la G. A. S. Cerna-Vodă

Fotografia 1: brigadierul pomicol Vulpe Alexandru, cercetînd rodul pomilor. Fotografia 2: tov. ing. Surdu Ion, şeful secţiei Cegani, împreună cu ciobanul Buruiană Pantelimon, făcînd controlul de scabie la oi. Fotografia 3: directorul gospodăriei, tov. Ion Alexandrescu, împreună cu tov. Radu Ion, şeful mecanic al secţiei, şi ing. Chiriacescu Sergiu, de la Trustul Gostat, verifică stadiul de vegetaţie al griului irigat. Fotografia 4: cîţiva membri ai brigăzii legumicole, executînd plantatul legumelor în cîmp.

Fotoreportaj: D. CONSTANTINESCU

Cîte nu se cer a fi făcute acum într-o gospodărie care se întinde pe mii de hectare, cu puternice sectoare legumicol, pomicol, şi zootehnic? Intr-una din zilele trecute am prins în obiectivul fotografic cîteva aspecte din activitatea gospodăriei de stat Cerna-Vodă.

In întîmpinarea celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin

Membrii gospodăriilor agricole colective, muncitorii din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri de pe cuprinsul raionului Hîrșova au urmărit în aceste zile cu viu interes conferințele care s-au ținut în comunele și unitățile lor privind viața și activitatea marelui Lenin. In comunele Săcioara, Rahmanu, Ghindărești și altele, conferințele au fost urmate de programe artistice prezentate de către formațiile căminelor culturale locale. Tot în întîmpinarea celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin, în comune ca Dăeni, Casimcea etc. au fost organizate seri literare cu tema: „Lenin în literatură".

★

La Casa de cultură din Moldova Nouă, regiunea Timișoara, s-a ținut zilele trecute conferința „A 90-a aniversare a nașterii lui Vladimir Ilici". La conferință au luat parte peste 200 de locuitori din Moldova Nouă. Conferințe legate de viața, lupta și opera lui Vladimir Ilici Lenin au mai avut loc și în alte sate și comune din raionul Moldova Nouă. De asemenea, în comunele acestui raion au fost organizate 10 expoziții cu aspecte din viața lui V. I. Lenin.

★

Intr-una din serile trecute, un număr mare de țărani muncitori din comuna Hănești, raionul Săveni, au participat la o seară literară ce s-a desfășurat în sala căminului cultural din localitate. Avînd ca temă „Viața și activitatea lui V. I. Lenin oglindită în literatură", în cadrul serii literare au fost citite poezii și fragmente din scrieri în proză închinate marelui conducător al proletariatului internațional.

★

Filiala regională S.R.S.C. Ploești, în colaborare cu Consiliul sindical local și secția regională de învățămînt și cultură, au organizat prezentarea unor conferințe și expuneri despre viața și activitatea lui V. I. Lenin în cadrul multor întreprinderi și cămine culturale din regiunea respectivă. Astfel, conferința: „Viața și opera lui Vladimir Ilici Lenin" a fost prezentată în comunele Dumbrava, Ciumați, Gheorghița, Dîrvari și altele din raionul Cricov.

Tot în cadrul regiunii Ploești, la școlile elementare de 7 ani din mai multe comune ale raionului Buzău, printre care Stîlpu, Costești, Monteoru, Șaringa și Ulmeni, cadrele didactice au vorbit în fața elevilor despre viața și opera lui V. I. Lenin. La aceleași școli, precum și la cele din Săgeata, Smeeni, Chirileanca și Simileasca, s-au alcătuit fotomontaje care înfățișează aspecte din viața și activitatea lui V. I. Lenin. De asemenea, la școlile din Potoceni, Mătești și Mărăcineni, s-au citit fragmente literare despre anii copilăriei lui V. I. Lenin.

★

In satele și comunele raionului Lăpuș, regiunea Baia Mare, au fost organizate conferințe cu tema: „90 de ani de la nașterea lui Vladimir Ilici Lenin". Ascultate cu mult interes de un mare număr de locuitori din satele raionului, conferințele au fost urmate de programe artistice prezentate de echipele căminelor culturale.

★

In prezent, cele peste 7.000 de formații artistice de amatori din cuprinsul regiunii Constanța se pregătesc intens pentru sărbătorirea celei de-a 90-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin. Pentru a le sprijini în alcătuirea unor programe artistice cît mai bune, Casa regională de cultură a creației populare a trimis caselor de cultură și căminelor culturale broșura „Sub steagul lui Lenin", care cuprinde versuri, coruri și o piesă de teatru într-un act, potrivite sărbătoririi aniversării nașterii marelui Lenin.

★

In numeroase localități, la casele raionale de cultură, la bibliotecile raionale, în școli din regiunea Craiova au fost organizate expoziții care cuprind aspecte din viața și activitatea lui V. I. Lenin.

O interesantă expoziție pe tema „A 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin", a fost organizată la biblioteca centrală regională Craiova.

★

In satele ce aparțin comunei Bălcești, regiunea Pitești, au avut loc manifestări culturale în care s-au ținut referate asupra lucrărilor: „In numele revoluției", „Omul cu arma", „V. I. Lenin conducătorul și îndrumătorul tineretului" etc. De asemenea, gazetele de perete au apărut în ediții festive, iar la locurile cele mai vizibile au fost expuse fotomontaje cu aspecte din viața și activitatea lui Lenin.

Formație de dansuri naționale

La gospodăria de stat Drăgășani, regiunea Pitești, a fost organizată o bună echipă artistică, din care face parte și formația de dansuri naționale. In fotografie: muncitori și muncitoare de la secția 5-a ce fac parte din echipa artistică executînd un dans din regiune.

Mari cantități de cereale contractate de fiecare hectar cultivat

• 350 kg grîu și 550 kg porumb boabe contractate de fiecare hectar cultivat cu aceste culturi • 115.660 litri lapte și 118.000 kg carne de porc contractate în acest an

Pentru membrii gospodăriei colective „Zorile Roșii" din comuna Roșiori, raionul Oradea, valorificarea produselor agricole-vegetale și animale — prin comerțul de stat constituie o sursă de mari venituri bănești. Astfel, ca urmare a sporirii producției la ha și pe cap de animal, colectiviștii de aici au putut vinde statului cantități tot mai mari de cereale și produse animaliere. In anul 1958, de pildă, cînd producția medie de grîu la ha a fost de 1.703 kg, iar cea de porumb boabe de 3.007 kg ei au vîndut statului cîte 260 kg grîu și 275 kg porumb de fiecare hectar însămînțat cu aceste culturi, iar în anul 1959, cînd producția medie a crescut la 1.828 kg grîu și la 5069 kg porumb boabe la ha., gospodăria a vîndut statului cîte 314 kg grîu și cîte 532 kg porumb boabe de fiecare hectar însămînțat cu plantele respective.

Dezvoltînd sectorul zootehnic și luptînd pentru producții mari pe cap de animal, colectiviștii au putut valorifica prin comerțul de stat și însemnate cantități de lapte, lînă și carne. In anul trecut, bunăoară, gospodăria a contractat și livrat 18.751 kg carne, 39.000 litri lapte de vacă, 1.758 kg lînă și 2.651 bucăți ouă.

Vînzînd statului cantități însemnate de produse vegetale și animale, gospodăria a realizat în anul 1959 venituri bănești de aproape un milion de lei.

Asigurînd o continuă creștere a producției la ha și pe cap de animal și sporind numărul de animale proprietate obștească, colectiviștii din Roșiori au încheiat contracte pentru a vinde statului, în acest an, cantități și mai mari de produse. La grîu și la porumb, de exemplu, au contractat cîte 350 kg și respectiv 550 kg de fiecare ha cultivat cu grîu și porumb. Ei au încheiat de asemenea contracte pentru întreaga producție de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr de pe cele 15 ha și respectiv 50 de ha cultivate cu aceste culturi, precum și pentru vînzarea a peste 25.000 kg de legume și zarzavaturi. De asemenea, gospodăria a contractat pentru 1960 cantități cu mult mai mari de produse de origină animală decît în anii trecuți. De pildă, colectiviștii vor vinde 115.660 litri lapte de vacă și de oaie, 72.000 bucăți de ouă, 2.400 kg lînă și peste 126.000 kg carne, din care 118.000 kg carne de porc.

Incheind contracte cu statul pentru vînzarea produselor agricole-vegetale și animale, gospodăria a și încasat ca avans peste 250.000 lei din cei peste 1.500.000 cît valorează produsele contractate.

C. VASIA

IN CINSTEA CELUI DE-AL III-LEA CONGRES AL P.M.R.

Produse de bună calitate, cu cheltuieli cît mai mici

Angajamentele luate de 20 întreprinderi din Capitală ca răspuns la chemarea la întrecere

(Urmare din pag. 1-a)

— îmbunătățirea calității produselor chimice prin introducerea unor procedee noi de fabricație;
— 4.000.000 lei beneficii.

UZINELE CHIMICE ROMINE

— 1.500.000 lei economii la prețul de cost prin: reducerea consumurilor specifice la cauciuc (23.000 kg), la materiale textile (15.000 m.p.), la energie electrică etc.;
— 1.000.000 lei beneficii.

FABRICA DE INCALȚAMINTE „KIROV"

— 4.027.000 lei economii la prețul de cost prin: economisirea de materii prime și materiale (40.000 kg. talpă, 2.250 m.p. piei fețe, 3.000 m.p. căptușeli) etc.;
— realizarea a 267 modele noi de încălțăminte și îmbunătățirea calității produselor;
— 4.027.000 lei beneficii.

INTREPRINDEREA TEXTILA „DONCA SIMO"

— 1.000.000 lei economii la prețul de cost prin: reducerea consumului specific la firele de bumbac (5.000 kg.), creșterea cu 100 bătăi pe oră a indicilor de utilizare a războaielor;
— îmbogățirea sortimentelor cu noi articole de calitate superioară;
— 500.000 lei beneficii.

INTREPRINDEREA TEXTILA „BELLA BREINER"

— 1.000.000 lei economii la prețul de cost prin: micșorarea consumului specific de materii prime la fire de bumbac (10.500 kg), îmbunătățirea randamentului mașinilor de tricotat și alte măsuri;
— crearea a încă 26 modele noi de tricotaje și sporirea cantității de produse de calitatea I cu 5 la sută față de plan;
— 600.000 lei beneficii.

INTREPRINDEREA „CAUCIUCUL QUADRAT"

— 1.100.000 lei economii la prețul de cost prin: reducerea consumului specific la cauciuc natural (75.600 kg), la cauciuc sintetic (2.800 kg) etc.;
— îmbunătățirea calității încălțămintei de cauciuc și a aspectului produselor;
—300.000 lei beneficii.

UZINELE TEXTILE „7 NOIEMBRIE"

— 750.000 lei economii la prețul de cost prin: reducerea consumului specific de bumbac puf (15.000 kg), mărirea indicelui de utilizare la filatură cu 30 Knr (1.000 fuse) oră, iar la țesătorie cu 1.000 bătăi/război/oră;
— îmbunătățirea calității produselor prin reducerea cu 10 la sută a cupoanelor și crearea a 18 articole noi;
— 600.000 lei beneficii.

FABRICA DE CONSERVE „FLORA"

— 400.000 lei economii la prețul de cost prin; folosirea mai rațională a capacității utilajelor, reducerea consumurilor specifice, reducerea cheltuielilor de transport la aprovizionarea cu materii prime, extinderea micii mecanizări și generalizarea experienței înaintate de muncă;
— îmbunătățirea calității produselor și a aspectului;
— 200.000 lei beneficii.

ȚESATORIA „ELENA PAVEL"

— 300.000 lei economii la prețul de cost prin: reducerea consumurilor specifice la fibre de cînepă (2.500 kg), fire de in și cînepă (1.560 kg.), fire bumbac (900 kg.);
— realizarea a 10 sortimente noi și îmbunătățirea calității țesăturilor prin reducerea cupoanelor cu 2 la sută;
— 200.000 lei beneficii.

INTREPRINDEREA DE PRODUSE FINITE DIN LEMN „BUTOIUL"

— 1.200.000 lei economii la prețul de cost prin: reducerea consumului specific de materii prime, materiale, combustibil și energie electrică, a cheltuielilor de transport pentru aprovizionarea cu materie primă, folosirea economicoasă a capacităților de producție;
— 1.100.000 lei beneficii.

FABRICA DE CHIBRITURI „BUCUREȘTI"

— 220.000 lei economii la prețul de cost prin: reducerea consumului de material lemnos (400 m.c.), a chimicalelor, hîrtiei și a altor materiale, îmbunătățirea calității;
— 220.000 lei beneficii.

INTREPRINDEREA DE TRANSPORTURI „BUCUREȘTI"

— 2.200.000 lei economii prin: sporirea volumului de reparații, reducerea prețului de cost al reparațiilor concomitent cu îmbunătățirea calității;
— 3.000.000 lei beneficii.

COMBINATUL POLIGRAFIC „CASA SCINTEII"

— 1.250.000 lei economii la prețul de cost prin: reducerea consumurilor de materiale, a cheltuielilor administrativo-gospodărești, de întreținere a utilajelor și alte măsuri;
— 1.150.000 lei beneficii.

Angajamentele oamenilor muncii din aceste întreprinderi, ca răspuns la chemarea la întrecere lansată de colectivele fruntașe, sînt o puternică expresie a dorinței lor de a întîmpina cel de-al III-lea Congres al P.M.R. — eveniment de mare însemnătate în viața partidului și a poporului — cu noi succese pe drumul construcției socialiste și al ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Muncitorii, maiștrii, tehnicienii și inginerii din întreprinderile Capitalei, alături de toți oamenii muncii din patria noastră sînt hotărîți să-și pună întreaga lor capacitate și pricepere în slujba luptei pentru obținerea de produse de calitate superioară, la un preț de cost cît mai scăzut, pentru a ocupa astfel un loc de frunte în această entuziastă întrecere.

(Agerpres)

LA BIBLIOTECA

In anii puterii populare lumina cărții a pătruns puternic și în comuna Băbiciu, din regiunea Craiova. Astăzi, în comună există bibliotecă, cu sute de volume, cerute zilnic de zeci de cititori. In clișeu: un aspect de la biblioteca comunală.

Foto: G. DUMITRU

Iși înfrumusețează satul

Tinerii din satul Oteșani, raionul Horezu, s-au angajat ca în cinstea zilei de 1 Mai să facă satul lor și mai frumos.

Unul din angajamentele luate în acest scop a și fost tradus în faptă. Astfel, tinerii mobilizați de către organizația U.T.M. au muncit zilele acestea la repararea șoselei care trece prin satul lor. Ei au așternut prin muncă voluntară peste 40 de tone de pietriș.

Utemiștii Cicu Constantin, Nicolae Dumitru, Ion Neagu și Dîrvărescu Gheorghe s-au evidențiat în această muncă.

NICOLAE MIRON
corespondent

Alte noi angajamente

Pe zi ce trece, crește tot mai mult numărul întreprinderilor din țară care, ca răspuns la chemarea la întrecere socialistă în cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R., lansată de colectivele celor 19 întreprinderi, își iau importante angajamente. Zilele trecute, de pildă, 50 de întreprinderi din regiunile Ploești și Pitești, printre care Intreprinderea de foraj-Ploești, Uzinele „Gheorghe Gheorghiu-Dej"-Tîrgoviște, Termocentrala Doicești, Schela de extracție-Băbeni, Intreprinderea textilă „11 Iunie"-Pitești, etc., s-au angajat, în urma dezbaterilor largi și a propunerilor făcute de muncitorii și tehnicienii din fiecare întreprindere, să realizeze în acest an un volum total de 104.960.000 lei economii prin reducerea prețului de cost și 57.932.000 lei beneficii peste sarcinile planificate. De asemenea, alte 63 de întreprinderi din regiunile Bacău, Hunedoara, Galați, Craiova și București, și-au luat angajamentul ca prin reducerea consumurilor specifice de materii prime, materiale și energie, printr-o mai chibzuită folosire a agregatelor, utilajelor, mașinilor și a suprafețelor de producție, printr-o mai bună organizare a procesului de producție etc., să dea în anul acesta peste plan un volum total de 175.204.000 lei economii la prețul de cost și 65.923.000 lei beneficii peste sarcinile planificate.

SALBA LUI GORICĂ

— Schiță —

Am coborît din tren și m-am îndreptat spre biroul de mișcare. Vroiam să știu cîți kilometri sînt pînă în sat la Rovinești și dacă pot afla vreun tovarăș de drum într-acolo.

— Aproape 6 km. La baza de recepție, e însă un autocamion al gospodăriei colective din Rovinești — mi-a explicat binevoitor șeful stației.

...In jurul autocamionului se aflau 3 oameni. Pe cît am băgat de seamă, erau supărați. Din ciondăneala lor, întreruptă doar o clipă la venirea mea, am înțeles și motivul supărării. Mașina nu se mai putea întoarce în sat, i se arsese nu știu ce garnitură și șoferul n-avea alta de schimb.

— O să dormim la Petre acarul și mîine dimineață om face noi într-un fel — a fost de părere șoferul lăsînd furios capota peste motor. Ce zici Cravată?

Cel întrebat aruncă încruntat țigara abia aprinsă și vorbi aproape răstit:

— Dorm pe dracu, eu plec acasă. De cît să fi umblat teleleu toată ziulica mai bine aveai grijă să nu-ți lipsească nimic la mașină.

Am plecat împreună după ce tovarășul meu a dat pachetul de țigări celor rămași în gară.

— O să-i spun președintelui să vă trimită drăcia aia de garnitură, de la chiulasă zici?

...Zăpada acoperea cu albul ei cîmpia cît cuprindeam cu ochii. Mersul ne era anevoios din cauza drumului nepietruit frămîntat de cine știe cîte căruțe și mașini.

— Păcătos drum! am întrerupt eu tăcerea.

— Il întărește gerul acuș și ne-o fi mai lesne — mă încurajă tovarășul meu. Apoi după o pauză mă privi zîmbind parcă cerîndu-și iertare de supărarea trecută.

— Aștept un flăcău, poate că îl și găsesc în pătuc și zurbagiul ăsta de șofer îmi cere să dorm la gară.

L-am privit cu atenție. Cravată, cum auzisem pe șofer că i se adresase, era un om de statură mijlocie, dar foarte bine legat. Nu-i dădeam mai mult de 34—36 de ani. Mergea zvicnindu-și energic ca într-un marș, mîinile mari băgate în mănuși de lînă cu un deget.

Scurta de dimie căptușită cu piei de oaie, cu un guler mare de astrahan, îl făcuse să semene cu un sac bine burdușit. Pe mîneci, și mai ales pe umeri era plin cu un praf alb cenușiu, semn că ajutase la descărcatul cine știe căror saci mi-am închipuit. Sub fularul albastru, înfășurat în grabă în jurul gîtului, se vedea nodul unei cravate gri. Poate că n-aș fi observat acest amănunt, dacă omul ar fi avut un alt nume. Dar așa... Numele, mănușile din lînă groasă cu un deget, scurta de dimie, căciula țuguiată cum nu prea poartă orășenii toate acestea mi se păreau cam neobișnuite.

— La drept vorbind, chiar Cravată te cheamă?

Tovarășul meu, parcă s-ar fi așteptat la o asemenea întrebare. Rîse descoperind două șiruri de dinți mari, albi:

— Da' de unde! Mă cheamă Grigore — Rogojină Grigore, Gorică îmi spun oamenii. Cravată e porecla, da' m-am obișnuit cu ea. E o poveste veche, nici nu mai știu cine mi-a fost „nașul".

Rîse din nou, în vreme ce-și îndesa căciula pe cap.

Din privirea lui am înțeles că n-ar avea nimic împotrivă să-mi spună povestea poreclei lui, lucru pe care l-a și făcut.

★

Ca să înțelegi despre ce-i vorba, o să încep mai dinapoi, de pe cînd eram copil.

Am fost la părinți 7 frați, eu eram al treilea după ăl mai mare. Dacă ești tot băiat de țăran, știi ce înseamnă 7 copii la casa unui om cu 3 pogoane de pămînt, 4 oi și un cal. Cam așa am avut mereu — 4 oi că mieii, 3 îi vindeam și unul îl tăiam pentru noi. Cît privește calul, tata se întovărășea cu un vecin care și el avea un cal și cu ei pereche, munceau împreună cu vecinul alte 4 pogoane la conu Ion — moșierul.

Să tot fi avut atunci vreo 14 ani, eram în clasa a 7-a primară. Mare grijă de învățătura mea tata n-avea, dar se bucura atunci cînd învățătorul îmi aducea laude că sînt premiant. Și cînd colo ce să vezi, tocmai acum în clasa a 7-a nu mai înțelegeam nimic din cărți. Măi să fie! Dacă am fi avut de învățat cine știe ce noutăți, treacă-meargă. Eram însă la început de an și repetam materia dintr-a șasea. Oricît mă căzneam, nu-mi reaminteam în ruptul capului ce-i aia un triunghi isoscel sau echilateral. Tot așa cu regula de 3 simplă și doar pînă atunci o știam foarte bine.

Ca să nu mai lungesc vorba, clasa 7-a n-am mai apucat s-o termin. Să vezi de ce.

Intr-o seară, după ce m-am întors de la școală, mama m-a trimis să-l chem pe taica de la Puținelu, adică de la circiumă.

— Să vină repede acasă, fi-i-ar tutunul al focului, că parcă acum l-ar fabrica — a bombănit mama supărată.

Nu știu de ce, dar îmi plăcea să intru în circiuma lui Puținelu. Invățasem pe dinafară versurile de pe pereții circiumii și întodeauna m-apuca rîsul cînd îmi aminteam de ele. Pe un carton scria așa: „La omul fără dușmani nu-i face pielea nici doi bani", iar pe altul: „Cui îi dai pe datorie nu-ți mai intră-n prăvălie". In circiumă mai era un înscris care mi se părea și mai hazliu decît celelalte: „Onor clientela este solicitată să facă plata la cerere către domnu ospătar". Cuvîntul ospătar îmi amintea de ospețele împărătești despre care citisem în niște cărți de povești. La Puținelu ospăț! Avea un șir de covrigi uscați, să-ți rupi dinții în ei. Niște salam și un castron cu brînză pe care, să mă ierți, bîzîiau muștele.

Ei, dar uite că mă lungesc cu vorba. Cînd am intrat în circiumă, greu am dat cu ochii de taica în fumăria care plutea ca-n fierăria lui Troncu. Stătea în picioare cu un țoi într-o mînă și cu biciușca în cealaltă, și vorbea cu doi inși. Unul dintre ei era domnul învățător, iar celălalt agentul sanitar, care numai din cînd în cînd venea pe la Rovinești, fiindcă avea casă la Craiova.

— A zis mama... doar atît am apucat să zic și am tăcut sfios. Nu știu de ce mi s-a părut că toți trei mă privesc cu milă, așa parcă mi-ar fi spus: „vai de zilele tale, mă copile!" O să vezi că nu mă înșelasem. Tata mi-a pus mîna pe creștet și m-a mîngîiat, iar domnul învățător m-a luat încet de o mînă și m-a întrebat de parcă tocmai despre asta vorbiseră:

— Ce zici, te-ai lămurit ce-i cu isoscelul?

Am plecat după ce tata i-a promis sanitarului, să nu uite nu știu ce.

A doua zi am înțeles cam ce însemna înțelegerea dintre tata și sanitar. Ce mai calea-valea, tata m-a suit în căruță și hai la spital, la Craiova. Vrei să știi pentru ce! Nici eu n-am priceput dintr-o dată pentru ce.

E drept că din cînd în cînd pînă în ziua despre care îți vorbesc mama mă ungea pe mîini și pe picioare cu undelemn. „Să nu ți se mai cojească pielea", spunea ea și avea dreptate că așa mi se cojeau mîinile și picioarele de semănam cu unul din sat de la noi pe care oamenii îl porecliseră Pricu. Mama îmi dădea cu untdelemn, dar cojile tot nu se duceau. Cred că acum ai înțeles. Mă îmbolnăvisem de pelagră.

Nenorocită boală! Dacă aș sta să număr cîți oameni din satul nostru au murit de ea, ar ieși destul. Se sminteau încet, încet și o dată auzeam că s-aruncau în Jiu. Trebuie să știi că pelagroșii au așa niște arsuri, că toată ziua de-ar bea apă și tot nu se mai satură. Vezi bine, știam cum stau lucrurile fiindcă am avut un frate care tot așa a murit înecat.

La spitalul din Craiova m-a luat în primire un doctor care a început să-l dăscălească pe tata: Să mănînc aia, să mănînc ailalta, înțelegi, toate bunătățile din lume aveam voie să le mănînc. Mie îmi vîjîiau urechile, pe semne din cauza bolii, dar tot am auzit pe doctor spunînd tatii — nu cred să uit vorbele astea: „Dacă nu vrei să-l pescuiești și pe ăsta din Jiu, dă-te peste cap, dar nu-i mai da mămăligă. Și cumpără doctoriile astea. O să-ți spună sanitarul cum să le ia copilul". Auzi vorbă să nu mai îmi dea mămăligă. Dar ce era să-mi dea? La drept vorbind dacă nu mîncam mămăligă, din două una: ori n-aveam strop de mălai și de la moșie nu-i mai dădea cu împrumut, ori n-aveam decît să ne culcăm pe pat și să murim de foame.

Mi-aduc aminte că atunci cînd începusem să scîncim de foame, se înțelege eram mici, tata se încrunta la noi și ne zicea:

— Ia o bucată de mămăligă, că cu mămăligă crește țăranul.

Mama îi răspundea de fiecare dată în același fel cu niște vorbe parcă citite în carte:

— Crește, dar tare rău mai crește!

Gorică se opri locului, scoase un oftat lung și după ce mă privi aproape un minut, continuă:

Zău că nu spun baliverne, crede-mă. Dacă n-ai trăit la țară n-ai să înțelegi în cîte feluri ne amăgeam foamea cu blestemata asta de mămăligă. Spre o pildă. Dimineața, înainte de a pleca la școală, tăiam mămăliga cu ața, felii subțiri, puneam sare și-o prăjeam pe plita mașinii de gătit. Ca să fie mai așa, mai gustoasă, după ce o prăjeam, frecam feliile cu un grăunte de usturoi. Sau în alt fel. Știi ce e aia praleață? Să-ți explic. Punea mama un ou în tigaie și peste el atîta mălai pînă umplea tigaia. Asta e praleață pe care bineînțeles o mîncam cu mămăligă și încă frumușel adică mămăligă mai multă, praleață legumit.

Ptiu, dar uite că am intrat în sat și nu ți-am spus ce-i cu porecla. Pe scurt, lucrurile stau așa: Știi că bolnavilor de pelagră le iese în jurul gîtului un fel de salbă, adică ce fel, o salbă în lege. Uite, mai am și acum semnele. Cît am fost copilandru nu prea mă sinchiseam de salba asta. De vreo două ori era gata, să mă și înec. Cînd m-am făcut flăcău însă mi-era rușine de fete la horă cu salba mea blestemată și am început să port cravată. Nu eram singur, mai purtau și alți flăcăi, începuse așa, o modă ca la oraș. Intr-o duminică, Florin, băiatul moșierului, s-a apropiat de mine și m-a întrebat tare ca să-l audă ceilalți, vreo zece băieți și fete elevi de liceu mă rog, cu care venise să privească la horă:

— Cin'ți-a făcut nodul la cravată, mă?

N-a prea avut timp să rîdă, că l-am luat în pumni l-am spart ochelarii de pe nas, ce mai încolo, încoace, l-am stîlcit bine mutra. Dar porecla tot mi-a rămas, dracu știe cine mi-a pus-o! Pe la noi oamenii sînt buni la de-al de astea.

Așa a fost. Crede-mă, am îndurat atîtea în tinerețea mea, că mă mir cum de n-am murit. Daaa, blestemată viață am mai dus în vremea aceea, ce să mai zic... Ei gata, ai scăpat de mine, am ajuns și acasă. Dacă nu te superi, vrei să mergem pînă la casa de nașteri, numai am răbdare! Pe urmă ne întoarcem să te răsplătesc cu un pahar de vin pentru răbdarea dumitale, adică, la drept vorbind de ce n-ai dormi la mine? Tot sînt singur.

I-am mulțumit bunului meu tovarăș și m-am îndreptat spre sediul gospodăriei colective, nu înainte de a-i promite că a doua zi o să ciocnim neapărat un pahar cu vin în sănătatea noului născut, fie el băiat sau fată.

M-am oprit apoi locului și l-am privit cum se depărtează cu pas grăbit în susul uliței. Și nu știu de ce, am simțit un gol în inimă și o furie surdă m-a cuprins împotriva „salbei", a „praleței", în sfîrșit, împotriva vieții pe care omul acesta, cu porecla atît de curioasă a fost nevoit s-o îndure tocmai în anii cei mai frumoși ai tinereții lui.

TEOHARI OPREA

Fruntași în munca culturală

A intrat în obiceiul muncitorilor din gospodăria agricolă de stat din Amzacea, raionul Negru-Vodă, ca după terminarea lucrului să se strîngă la club. Aici ei își petrec timpul liber. Se fac noi repetiții la dansuri, la cîntece, se pregătesc noi scenete pentru brigăzile artistice de agitație. Zilnic, vin lucrătorii gospodăriei sau membrii familiilor acestora și la tovarășa Florica Barbu, bibliotecara clubului să ceară cărți.

Datorită activității pe care o desfășoară clubul și biblioteca, gospodăria este considerată fruntașă pe regiune în munca culturală. Acest calificativ i l-au dat tovarășii din G.A.S.-urile dobrogene care au participat la consfătuirea din 14 martie în vederea îmbunătățirii muncii culturale. Asistînd la programul artistic prezentat de muncitorii din gospodărie, participanții au regretat mult că n-au venit cu familiile. Dansurile „Lămîița", „Geamparalele", „Șchioapa" și altele sau skeciurile brigăzii artistice de agitație, ori frumoasele cîntece au fost bisate mult. La căminul cultural al gospodăriei, prin comisia care coordonează activitatea acestuia, bisăptămînal se prezintă filme documentare sau artistice, iar săptămînal se țin conferințe cu caracter social-politic sau profesional.

— Această activitate culturală, care este coordonată de comitetul sindical, spune președintele consiliului de conducere al căminului cultural tov. Ghenan Iusein, se face resimțită și în rezultatele obținute de muncitori în producție. Noi, prin brigada artistică de agitație, criticăm pe cei care rămîn în urmă și popularizăm pe fruntași, metodele și rezultatele acestora. Anul trecut, gospodăria noastră a realizat beneficii peste plan.

— In acest an, intervine tractoristul Barbu Nicolae, care este și directorul clubului, vom fi fruntași în producție și în munca cultural-sportivă.

Președintele nu a uitat

— Tovarășe președinte, cu unul nu cred, zise cu îndoială Constantin Trăistaru.

Mihai Pădureanu, președintele gospodăriei colective din Catane-Vechi, raionul Băilești, desfăcu ziarul cu fotografia tipărită pe pagina întîi și bătînd cu degetul în ea, zise încîntat:

— Aicea scrie zahăr, nea Constantine, nu porumb; 43 de kg de zahăr, atîta a luat colectivistul din fotografie.

— Și-l duce cu căruța acasă, parcă în spinare nu-l putea căra? Eu cînd voi intra în colectivă n-am să duc zahărul acasă cu căruța. Uite îți făgăduiesc, tovarășe președinte că am să mă țin de cuvînt, zice Trăistaru rîzînd. Dar să lăsăm asta, continuă el. Ai spus tovarășe Pădureanu că dacă intră tot satul în colectivă suprafața terenului arabil se mărește, iar producția la hectar sporește nu glumă. Cum vine asta?

„Acum l-a încolțit, rău de tot", murmură careva, dar Pădureanu zîmbi și nu spuse nimic. Scoase un carnet din buzunar și făcu repede o socoteală, apoi vorbi adresîndu-se lui Trăistaru:

— Cît teren are comuna noastră?

— 2046 de hectare, dar nu văd cum s-ar putea mări această suprafață. Doar numai dacă am întinde-o ca pe o bucată de cauciuc, zise Trăistaru sigur de el.

— Știi cît teren necultivat rămîne în mijlocul celor 2.046 de hectare ocupat de răzoare, de capetele călcate și de drumuri fără rost?

Trăistaru se uită lung la Pădureanu. O cută adîncă i se adînci pe frunte. Înțelese unde bate Pădureanu și mormăi, ridicînd din umeri.

— Aici m-ai încuiat. Numai un prost nu înțelege că o dată pămîntul tarlalizat cîștigă în suprafață zeci de hectare. Iar la recolte nici nu mai vorbim. La vară, tovarășe Mihai viu și eu în gospodărie...

— Eu m-aș bucura că te știu om harnic și priceput și pe dumneata și pe nea Ion Chimișliu și pe nea Sergiu Badea, ori pe Radu Toma, mai zise Pădureanu și porni spre sediul gospodăriei, unde-l chemase un flăcău care venise după el cu bicicleta.

După cîteva luni, în Catane-Vechi, s-a petrecut un mare eveniment. Cîteva sute de țărani muncitori s-au înscris toți de-o dată în gospodărie, iar după cîteva zile și cei vreo 6 rămași pe-afară, anunțîndu-se la Băilești și la Craiova că toată comuna Catane-Vechi a fost colectivizată.

Mai rari oameni harnici și cu spor la lucru ca nea Constantin Trăistaru cu familia lui.

Cînd toate cele 2.046 de hectare au fost comasate și în perimetrul comunei au apărut tarlale de cîteva sute de hectare, Constantin Trăistaru le socotea pe degete și se minuna: 10 ha grădină, 50 ha floarea-soarelui, 200 ha sfeclă de zahăr, 693 ha grîu și 630 ha de porumb. Apoi își desfăcu degetele și socoti averea sectorului zootehnic, îndoind degetul cel mic de la mîna stîngă zise: 105 vaci cu lapte, 28 de juninci gata să fete, 72 de boi de muncă, 288 de porci la îngrășat, 510 oi și cum termină degetele de îndoit, desfăcu din nou mîna și zise iar: 2 autocamioane 2 cazane de țuică, 1 darac de lînă, 2 motopompe și cum îi mai rămăsese un deget îl îndoi și pe acela zicînd: și un președinte fără pereche.

După ce au intrat în gospodărie toți țăranii muncitori din comună, în număr de peste 300, gospodăria s-a întărit văzînd cu ochii. Toamna trecută în casa gospodăriei au intrat peste 2.500.000 lei, bani proveniți din produsele contractate care s-au ridicat la 414 tone de cereale, plus 4.400 tone sfeclă de zahăr, care a dat 22.000 kg la ha, lînă, porci grași, legume și zarzavaturi și cîte altele.

— A avut dreptate președintele, măi Radule, răzoarele și drumurile au însumat peste 70 de hectare, înmulțite cu 2.800 kg de porumb boabe la hectar dau aproape 20 de vagoane. Ce zici de asta?

Radu Toma care avea 624 de zile, bătu cu degetul în carnetul de zile-muncă și răspunse vesel:

— Am să-ți răspund peste cîteva zile cînd s-or împărți veniturile. Tu cîte zile-muncă ai cu familia?

— 1.012, răspunse Trăistaru.

Cînd s-au împărțit veniturile, lui Constantin Trăistaru care a primit 4.012 kg grîu, 6.072 kg de porumb boabe, 250 kg ceapă, cartofi, varză și zarzavat, i s-au dus acasă produsele cu autocamionul.

La cîteva zile după împărțirea veniturilor, sosiră la sediul gospodăriei 352 de saci cu zahăr a o sută de kg fiecare, adică 35.200 de kg. Lui Constantin Trăistaru pentru cele 1.012 zile i se cuveneau 253 de kg. La magazie, o căruță îi încărca zahărul.

— La cine duci transportul ăsta, nea Marine? îl întrebă președintele gospodăriei pe omul care ținea hățurile, gata să plece.

— La Constantin Trăistaru, răspunse căruțașul.

— Tovarășe Trăistaru, noi doi avem o înțelegere mai veche, pe care chiar dacă dumneata ai uitat-o, eu o mai țin minte. Ți-o amintești?

Constantin Trăistaru ridică din umeri, dar Ion Chimișliu îi aminti zise rîzînd:

— Te-ai prins să cari zahărul cu spinarea. Acum Constantine ține-te de cuvînt. O să-ți cam troznească oasele, dar n-ai ce face.

Constantin Trăistaru roși ca o sfeclă. Îl privi lung pe Mihai Pădureanu și cum acesta nu da semne că ar vrea să-și schimbe părerea, luă sacul cel mic de 53 de kg din căruță și porni cu el în spate pe punte. După ce Trăistaru ieși cu sacul în spinare, Mihai Pădureanu zise rîzînd:

— De mult așteptam eu această clipă. Acum nea Marine dă fuga cu căruța după el; nu-l lăsa să se canonească.

I. TERBESCU

CIFRE și fapte

● Anul acesta gospodăria colectivă „Ogorul Roșu" din Laslea, raionul Sighișoara, are planificat să obțină în medie cîte 2.600 litri de lapte pe cap de vacă furajată, de la circa 100 vaci. In acest scop va fi folosit în cantități mari porumbul siloz.

● Trecînd de la întovărășire la gospodăria colectivă, cele 193 familii de țărani muncitori din Poiana- Blenchii, raionul Dej, au adus în gospodărie 550 hectare pămînt, 47 vaci, 23 bivolițe, 137 căruțe, 114 pluguri și alte unelte agricole.

● Gospodăria colectivă „9 Mai" din Mogoșești, regiunea Iași, își mărește în acest an cu 18 vaci efectivul de animale. De curînd au fost cumpărate 11 dintre aceste vaci, cu fonduri proprii.

● In acest an, în gospodăriile colective din regiunea Constanța vor fi însămînțate artificial cel puțin 350.000 de oi, folosindu-se sperma de la berbecii Merinos care dau o producție de cel puțin 8 kg. lînă.

● Membrii întovărășirii „30 Decembrie" din comuna Mușetești, raionul Novaci, regiunea Craiova, au în plan să mărească livada întovărășirii cu încă 7 hectare. Pînă acum cîteva zile, ei au plantat 2.440 de pomi din soiurile cu o înaltă productivitate.

● Gospodăria colectivă „Viață Nouă" din satul Izvorul Mare, raionul Medgidia, a valorificat în această primăvară pe piața orașului Medgidia și prin cooperativa de consum din sat, 500 kg brînză de oaie, aproape 1.500 ouă de găină și a predat cei 20 porci pe care i-a avut contractați cu O.R.A.C.A. Totodată, gospodăria a contractat alți 40 de porci, 20 de batali, 4 boi și 1.000 de miei.

● Gospodăria colectivă „Drumul belșugului" din comuna Colonești, raionul Bacău, numără 53 de familii și 122 hectare. Pentru dezvoltarea ei, colectiviștii au hotărît ca în acest an să cumpere 10 vaci de lapte, să mărească la 350 turma de oi și să construiască un grajd pentru vite mari și un saivan cu o capacitate de 600 capete.

Pe șantierul de îmbunătățiri funciare Stoenești-Scărișoara

O mai bună mobilizare și organizare

Printre șantierele de îmbunătățiri funciare din regiunea Craiova unde majoritatea lucrărilor se execută cu muncă voluntară cel de la Stoenești-Scărișoara ocupă un loc de frunte. Datorită lucrărilor care se execută aici, pe valea Oltului, se creează posibilitatea de a se cultiva în sistem irigat o suprafață de circa 2.000 de hectare. Bineînțeles că prin extinderea lucrărilor se vor putea iriga alte sute și sute de hectare. Deocamdată însă este vorba de aceste 2.000.

O bună parte din volumul de lucrări necesare construirii sistemului de irigații de la Stoenești-Scărișoara a fost efectuat încă din anul trecut. Astfel, numai prin muncă voluntară s-a executat pe acest șantier în cursul anului 1959 un volum de 120.639 mc de terasamente, cu un număr de 54.134 zile-om, ceea ce a adus o economie de peste 1.500.000 lei.

In afară de aceasta, cu creditele recuperabile primite de la stat de către gospodăriile colective din Gostavățu și Băbiciu, care sînt principalii beneficiari ai acestui sistem de irigații, s-au mai executat alți 101.584 mc de săpături. Conform proiectului, pentru anul acesta ar mai fi rămas de executat circa 98.000 mc de terasamente. Prin suprimarea a două canale secundare care ulterior s-a dovedit a nu mai fi necesare, cubajul pentru anul acesta s-a redus cu aproximativ 50.000 mc, rămînind de efectuat numai 48.000 m.c. Volumul de săpături rămas, nefiind prea mare, organele regionale de partid și de stat au stabilit ca lucrările pe acest șantier să se termine la începutul lunii mai. Pentru aceasta au fost luate măsuri ca munca pe șantier să înceapă încă de la sfîrșitul lunii februarie. Deși lucrul a început de o lună și jumătate, trebuie spus însă că treaba nu merge deloc bine. Ne-o dovedește volumul mic de lucrări executat pînă în prezent. Așa după cum ne informează tov. ing. Călin Victor, șeful șantierului, de la 29 februarie și pînă la 9 aprilie aici s-au executat numai 12.000 mc de săpături, ceea ce desigur că este foarte puțin, mai cu seamă că în această perioadă țăranii muncitori nu au fost chiar atît de mult solicitați de muncile din cîmp. Neexistînd însă o susținută muncă de mobilizare a oamenilor muncii de către sfatul popular al raionului Caracal și sfaturile populare comunale, participarea zilnică la lucru în acest timp a fost destul de redusă, însumînd în medie 200 de oameni. Ne surprinde mai cu seamă faptul că și comune ca Băbiciu, Scărișoara și Stoenești, care sînt într-o măsură mai mare sau mai mică interesate în terminarea cît mai grabnică a lucrărilor, aduc o contribuție cu totul sub posibilitățile lor.

Nu numai slaba molibilizare face ca lucrările pe șantierul de irigații de la Stoenești-Scărișoara să se desfășoare anevoios. O altă cauză care stă la baza încetinelii cu care se lucrează este și lipsa de organizare care duce la executarea unui volum redus de lucrări, chiar în zilele cu participare mai bună. Nu puține au fost zilele în care participanții la lucru au executat în medie abia cîte 1 mc de săpături și uneori nici atît. Aceasta se datorește faptului că în cele mai multe cazuri comunele trimit oamenii la lucru fără delegați din partea sfatului popular sau a gospodăriei colective care să supravegheze și să îndrume munca. Ce-i drept, O.R.I.F.-Craiova are zilnic pe șantier 6—7 ingineri și tehnicieni de specialitate care dau asistență tehnică necesară. Dată fiind lungimea mare pe care se execută lucrările, aceștia nu pot însă să supravegheze în permanență munca în toate punctele șantierului. De aici necesitatea ca fiecare comună sau gospodărie colectivă să trimită delegați care să răspundă de munca oamenilor pe șantier.

De începutul lunii mai, dată cînd pe șantierul Stoenești-Scărișoara lucrările trebuite terminate, ne mai despart puține zile. Ritmul cu care s-a muncit și se muncește în prezent pe acest șantier este departe de cel cu care s-ar putea asigura terminarea la vreme a lucrărilor. De aceea, socotim că este necesar ca sfatul popular al raionului Caracal și sfaturile populare comunale să ia neîntîrziat măsuri eficiente care să ducă la urgentarea lucrărilor. Este nevoie în primul rînd de o mai bună mobilizare a țăranilor muncitori, iar în al doilea rînd de organizarea mai temeinică a muncii pe șantier care să asigure un randament sporit al celor ce participă la lucru. O contribuție de seamă la înaintarea lucrărilor o poate aduce fără îndoială și tineretul din raion care, mobilizat și îndrumat de U.T.M., ar putea executa un important volum de săpături.

P. VOICULESCU

Pe lîngă celelalte ramuri de producție, gospodăria de stat Cîndești, raionul Buzău, dispune de un însemnat sector viticol. Pentru păstrarea unei bune calități a vinului, în laboratorul gospodăriei se fac în permanență analizele necesare. In fotografie: tov. Zaheu Rădoi, inginerul șef al gospodăriei, împreună cu tov. ing. Săraru Aurel, analizînd aciditatea vinului.

Foto: C. DUMITRU

Măresc numărul animalelor

In cursul anului trecut, fermele de animale au adus colectiviștilor din Techirghiol însemnate venituri bănești, fapt pentru care ei au hotărît să mărească cu mult ferma de vaci de lapte și cea de oi.

Din cele 112 vaci planificate a se procura în acest an, 60 au și fost cumpărate. Gospodăria dispune în prezent de 142 vaci de lapte.

Ferma de ovine va fi mărită prin prăsilă proprie. In acest scop, Pavlicu Ion, împreună cu ceilalți ciobani ai gospodăriei, îngrijesc cu multă atenție cei 750 miei obținuți. Dintre aceștia, mai mult de 50 la sută sînt mieluțe, și ca atare vor fi oprite pentru prăsilă.

MOCANU CONSTANTIN
corespondent

Porumbului pentru siloz — loc de frunte

Deși gospodăria noastră a însilozat furaje încă din primul an după înființare, n-am putea spune că avem o experiență bogată în hrănirea vitelor cu acest fel de nutreț. In mai toți anii cantitățile de furaje puse la murat n-au fost mai mari de 20-30 tone. Și, de ce n-am spune-o, mai de fiecare dată s-a însilozat porumbul aproape uscat.

Anul trecut a fost primul an în care porumbului pentru siloz i-am destinat o suprafață mai mare, bine lucrată, iar culturii i-am acordat atenția cuvenită. Cultivînd 15 ha. cu porumb pentru siloz, am obținut o producție destul de bună, reușind să însilozăm vreo 400 tone. Cam jumătate din porumb l-am însilozat simplu, iar restul în amestec cu bostănoase. Fără îndoială, cantitatea de nutreț însilozată n-a fost nici pe departe satisfăcătoare, mai cu seamă că pe lîngă cele 21 vaci de lapte și 10 juninci, gospodăria noastră mai dispune de 177 de boi de muncă, 12 cai și 360 de oi. Am căutat însă să dăm porumb însilozat mai mult vacilor de lapte. Rezultatul? Față de anii trecuți, cînd obțineam în medie zilnic cîte 4 litri de lapte pe cap de vacă furajată, în prezent fiecare vacă dă cîte 9 litri de lapte. Acest lucru, precum și învățămintele trase din plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie 1959, ne-au făcut să punem un accent tot mai mare pe porumbul pentru siloz. Ținînd seama că în acest an vom mai cumpăra încă 50 de vaci de lapte, adunarea generală a gospodăriei a hotărît să însămînțăm în această primăvară 50 de hectare cu porumb pentru siloz în ogor propriu, iar alte 78 de hectare în cultură dublă, după rapiță și orz de toamnă. Trebuie arătat că porumbului pentru siloz i-am rezervat terenuri bune, arate adînc din toamnă și fertilizate cu cîte 200 kg superfosfat la ha. Acum, în primăvară, pentru menținerea umezelii în sol și pentru crearea unui pat germinativ cît mai bun, am boronit terenul, urmînd ca zilele acestea să începem semănatul. Insămînțarea o vom face cu mașina, în rînduri drepte, folosind ca sămînță un dublu hibrid care dă o masă vegetativă mare.

In perioada de vegetație vom da porumbului pentru siloz cel puțin patru prașile, asigurînd o densitate potrivită la hectar. Porumbul destinat însilozării îl vom recolta în faza de coacere lapte-ceară. De asemenea, tot în scopul măririi producției de porumb pentru siloz la ha., am stabilit ca în acest an să irigăm cel puțin 13 ha. din această cultură.

Respectînd cu strictețe regulile agrotehnice cerute de porumbul pentru siloz, sîntem hotărîți ca în acest an să obținem la această cultură o producție medie de 50.000 kg la hectar, asigurînd prin aceasta cîte circa 10 tone de nutreț însilozat pe cap de vacă furajată și cantitățile corespunzătoare pentru celelalte animale.

MIRON GIOROIANU
președintele gospodăriei colective „1 Mai" din comuna Corlătești, regiunea Craiova.

Pentru dezvoltarea sectorului zootehnic

Gospodăria colectivă „30 Decembrie" din Vaslui are prevăzut în planul de producție pentru anul curent construirea a 2 grajduri a 50 capete vite mari, un saivan pentru 500 oi, o maternitate pentru 25 de scroafe, o îngrășătorie pentru 25 porci și un coteț pentru 2.000 păsări. Pentru reducerea prețului de cost al construcțiilor cei 400 membrii colectiviști au hotărît să presteze fiecare cîte 5 zile-muncă voluntară. Lucrările au și început. Pînă în prezent s-au extras din cariera gospodăriei peste 200 metri cubi de piatră bloc.

Colectiviștii din Vaslui au mai hotărît să mărească sectorul zootehnic prin cumpărarea a 30 vaci și 150 oi.

TEODOR ROTARU
și EPURE TOADER
corespondenți

S-a inaugurat o nouă întovărășire agricolă

Zilele trecute s-a inaugurat în comuna Ilteu, satul Toc, raionul Lipova, o nouă întovărășire agricolă căreia i s-a dat denumirea „Mureșana". In această întovărășire, care este a 47-a în raion, au intrat 154 familii de țărani muncitori cu gospodării individuale cu o suprafață de 240 ha teren arabil. Ca președinte al întovărășirii a fost ales tov. Ion Roșu iar ca secretar Aurel Stanciu.

FRANCISC WILD
corespondent

Magazia gospodăriei colective

Colectiviștii din Vaida, raionul Oradea, au ridicat numeroase construcții. Printre acestea se află și o magazie pentru cereale în capacitate de peste 70 de vagoane. In fotografie: aspectul exterior al acestei magazii

Probleme de început într-o gospodărie nouă

Practic, gospodăria agricolă de stat Codlea se află în primul an de producție. Infiintată către sfîrșitul anului trecut, gospodăria a primit o secție a G.A.S. Stupini și un mare număr de parcele răzlețite provenite din diferite surse. Multe din aceste parcele aparținuseră întreprinderii „Agrozootehnica" a sfatului popular raional. Indată după înființare, gospodăria a trebuit să execute arăturile de toamnă, să pregătească cazarea animalelor și să-și comaseze terenurile. In bună măsură sarcinile au fost îndeplinite. Gospodăria a executat arăturile, a strîns furajele ce se mai găseau pe terenurile preluate, a comasat o parte de terenuri în suprafețe, ce-i drept, nu prea mari, dar mecanizabile.

In ianuarie anul acesta, Trustul Gostat Stalin a trimis pe trei dintre lucrătorii săi să muncească în gospodărie unde dețin principalele funcții tehnico-administrative. Prin efortul acestora, gospodăria a obținut încă de la început rezultate ce pot fi socotite foarte bune. Intre aceste rezultate se înscrie și obținerea laptelui pe primul trimestru la un preț de cost care-l cu 24 de lei la hectolitru mai mic decît prețul de cost mediu anual planificat. Orientîndu-ne după prețul de cost realizat în primele trei luni ale anului cînd, de regulă, costurile de producție sînt cele mai ridicate, ne apare posibilă obținerea litrului de lapte la sub un leu preț de cost. Acesta ar fi cu peste 35 de bani sub costul de producție planificat. La reducerea prețului de cost a contribuit în primul rînd manipularea cu grijă a furajelor fapt ce a dus la un consum de u.n. pe litru de lapte mai mic cu 0,16 decît cel prevăzut în plan.

Printre succesele noii gospodării se înscriu și economiile de furaje obținute la creșterea și îngrășarea animalelor. Per kg. de creștere în greutate s-a consumat, față de plan, cu o unitate nutritivă mai puțin la porcii puși la îngrășat, cu 1,4 u.n. la viței și cu 1,5 u.n. la tineretul taurin de 1—2 ani. In același timp, sporul mediu zilnic de creștere în greutate a fost mai mare decît cel planificat cu 30 de grame la porci, cu 425 de grame la viței, cu 58 de grame la tineret taurin și cu 305 grame la juninci. Consumul redus de unități nutritive și sporurile peste cele planificate au avut drept rezultat un preț de cost sub plan.

Succese asemănătoare au fost obținute și în sectorul vegetal. Pînă la 5—6 aprilie, gospodăria își însămînțase grîul de primăvară, ovăzul, sfecla de zahăr, orzoaiaca, executase lucrările de întreținere la cerealele de toamnă. La nici una din aceste lucrări nu fusese depășit baremul de cheltuieli fixat. In plus de aceasta calitatea lucrărilor executate a fost foarte bună.

S-ar mai putea aduce și alte date care să arate că la G.A.S. Codlea se muncește cu vrednicie și pricepere. In special tractoriștii muncesc cu deosebită rîvnă. Am fost la G.A.S. Codlea într-o duminică. I-am găsit la gară. Descărcau 7 vagoane cu borhot de sfeclă de zahăr. După ce au terminat transportul borhotului au pornit iarăși cu tractoarele în cîmp ca a doua zi de dimineață să fie din nou la gară. Mai sosiseră încă 6 vagoane de borhot ce trebuia descărcat imediat ca gospodăria să nu sufere penalizări. Bine muncesc tovarășii din conducerea gospodăriei. Preocupați în permanență de obținerea producțiilor la prețuri de cost mai mici decît cele planificate, ei au mers cu defalcarea, în amănunt, a sarcinilor de plan pînă la muncitor. Fiecare tractorist, îngrijitor de animale, muncitor la grădină sau la sere, știe precis ce are de făcut, cum să folosească materialele ce-i sînt date în primire. Mulgătorii, de pildă, au primit cîte un carnet în care și-au trecut planul global la lapte și planul mediu pe vacă. In acest carnet mai sînt trecute producția individuală ce trebuie obținută de la fiecare vacă, rația de furaje ce trebuie dată fiecărei vaci costul furajelor ce intră în componența rațiilor, calculul salariilor etc. Ca să-și poată ține singuri această evidență strict necesară pentru obținerea unor producții mari și ieftine, muncitorii au fost pregătiți în timpul iernii. Pe lîngă cunoștințe tehnice ei posedă și noțiuni de organizarea muncii și economie.

Cele spuse pînă aici nu par lucruri ce se petrec într-o gospodărie aflată în primul an de producție. Directorul, inginerul șef și contabilul au lucrat mulți ani la Trust. Ei au avut așadar experiența muncii în Gostat. Perioada de acomodare n-a mai fost necesară.

La G.A.S. Codlea sînt însă și destule indicii că avem de-a face cu o unitate nouă. Iată cîteva din aceste indicii. Ele constituie probleme ce trebuie rezolvate eșalonat pînă cel mai tîrziu în iulie-august.

G.A.S. Codlea a primit de la „Agrozootehnica" teren ce a fost exploatat ani în șir fără să fie fertilizat. Gospodăria a împrăștiat pe acest teren îngrășăminte chimice în cantități masive. Se cere însă o fertilizare abundentă cu îngrășăminte organice. Ingrășămintele de acest fel pe care le posedă gospodăria nu sînt deajuns. Trustul trebuie să acorde gospodăriei ajutor pentru a căpăta aceste îngrășăminte de la unitățile din împrejurimi. Pe cîteva sute de hectare de teren sărăturos și în parte înmlăștinat sînt necesare lucrări de îmbunătățiri funciare. Proiectele lucrărilor le va executa O.R.I.F.-ul. Trustul are datoria să impulsioneze executarea lor. Gospodăria a primit credite pentru a mai cumpăra animale. Procurarea animalelor se tărăgănează din pricini care nu depind de gospodărie. Și în această privință se cere ca Trustul să intervină.

In raionul Codlea pășunea naturală se repartizează pe unități de către secția agricolă. Repartizarea ar fi trebuit să fi fost făcută încă de la începutul anului pentru ca unitățile să poată executa pe pășune diferite lucrări: curățare, grăpare, fertilizare etc. Or, pășunea n-a fost repartizată nici la ora actuală și G.A.S. Codlea nu știe pe care munte va scoate vacile la pășunat. Măsura luată de gospodărie de a căuta pășune în raionul Pucioasa din regiunea Ploești nu-i de natură să dea rezultatele economice pe care le așteptăm. Sfatul popular raional are datoria să repartizeze de îndată pășunea. Ar fi bine dacă pășunea s-ar repartiza unei unități pentru mai mulți ani. Unitatea respectivă ar putea să facă unele investiții cu eficacitate mai lungă de un an, investiții care ar mări mult cantitatea de masă verde la hectar. Tot de competența sfatului popular raional este și atribuirea unei clădiri gospodăriei. Intreaga activitate a administrației gospodăriei se desfășoară doar în două camere. Alături de acestea sînt camere în care se joacă copiii, se gătește etc. Din lipsa spațiului gospodăria n-a putut înființa pentru muncitorii săi nici măcar o cantină.

Cu foarte puțină bunăvoință sfatul popular poate găsi clădirea de care gospodăria are nevoie. Din Codlea s-au mutat la Orașul Stalin cîteva instituții raionale. Una din clădirile ce fuseseră ocupate de acestea poate fi dată gospodăriei de stat în folosință pînă cînd ea își va construi o clădire proprie.

Dacă Trustul regional Gostat și sfatul popular raional vor acorda gospodăriei sprijinul de care are nevoie există toate premizele ca G.A.S. Codlea să devină o unitate fruntașă pe regiune chiar în primul său an de muncă.

M. CALIANU

SMT-urile din regiunea Iași

Pot obține indici și mai înalți

Activitatea de producție din anul trecut a tractoriștilor din S.M.T.-urile regiunii Iași poate fi considerată ca o adevărată cotitură. Planul anual de producție de 325.400 hantri a fost depășit cu 54.764 hantri adică cu 16,82 procente. Cu excepția S.M.T.-ului Crivești (care a realizat 94,7 la sută din planul anual) toate celelalte 14 S.M.T.-uri au îndeplinit și depășit producția globală planificată, în frunte situîndu-se mecanizatorii de la S.M.T.-urile Vlădeni, Iugani și Bogdănești care și-au depășit planul cu 32—51 la sută. Totodată mecanizatorii ieșeni au reușit să reducă și prețul de cost al lucrărilor mecanizate cu 8,42 lei per hantru. Cel mai mic preț de cost a fost înregistrat în S.M.T.-urile Huși, Vlădeni și Bogdănești. Economiile globale depășesc suma de 3,2 milioane lei.

Primind prin dotare un număr de 250 tractoare UTOS, 88 combine cerealiere, 222 semănători pentru păioase și porumb, 132 cultivatoare purtate și alt utilaj, volumul lucrărilor a crescut față de anul precedent cu circa 40 la sută.

Dar creșterea volumului de lucrări nu s-a făcut doar pe seama măririi numărului de mașini și tractoare. Succesele înregistrate s-au datorat în mare măsură și lucrului în două schimburi și folosirii cuplurilor de mașini. In schimbul II au lucrat aproape 20 la sută din numărul tractoarelor, realizîndu-se în total 30.723 hantri.

In dorința lor de a scurta mult termenii de executare a diferitelor lucrări agricole, numeroși tractoriști din S.M.T.-urile regiunii au utilizat în munca lor cupluri formate din două semănători, din cultivator și semănătoare, de două batoze ori batoză plus combină. Lucrînd cu astfel de cupluri, tractoriști ca Rășcanu Vasile de la S.M.T. Huși, Buta Constantin (S.M.T. Bogdănești), Vasile Păduraru (S.M.T. Tg. Frumos), Ștefan Iablonschi (S.M.T. Vlădeni), Popa Mihai (S.M.T. Zorleni), Doniceanu Mihai (S.M.T. Iugani) și alții, au realizat anul trecut cîte 2 și 3 planuri anuale și au făcut mari economii la piese de schimb și carburanți. Numai economiile de motorină bunăoară se urcă la 21,4 vagoane.

Fără îndoială că la obținerea acestor rezultate a contribuit în bună măsură și faptul că 335 tractoare, adică aproape jumătate din numărul total al acestora, au fost permanentizate la locul de producție, din care 220 tractoare au fost constituite în brigăzi permanente.

Toate acestea au dus în final la o productivitate a muncii mult sporită față de plan, înregistrînd o creștere de 11,7 la sută. Cu fiecare tractor convențional s-au realizat în medie pe regiune cîte 252 hantri față de planul de 230 de hantri, S.M.T.-urile Vlădeni, Huși și Pașcani, obținînd un indice pe tractor convențional de 301-316 hantri.

Acordînd și calității lucrului efectuat o atenție deosebită, mecanizatorii au contribuit ca unitățile agricole cooperatiste deservite, să dobîndească producții sporite la ha. Gospodăriile colective și întovărășirile din Lungani, Frumușica, Potic, Chișcani, Mogoșești, de pildă, au obținut între 1920—2.012 kg grîu și 2.933—3.500 kg porumb boabe la hectar. Se puteau însă realiza și mai mulți hantri peste plan, dacă conducerile S.M.T.-urilor Zorleni, Vaslui, Gura Idrici ori Crivești de exemplu, acordau o mai mare asistență tehnică brigăzilor din cîmp, în scopul evitării orelor neproductive și îndeosebi a celor produse din cauza executării reparațiilor în cîmp. Acest lucru a făcut ca pe regiune să se piardă 16.120 zile-normă, din timpul total utilizat cu exploatarea utilajului în campaniile agricole.

De curînd în cadrul unei consfătuiri pe regiune mecanizatorii din S.M.T.-uri au analizat sub toate aspectele realizările din anul trecut și și-au propus ca în 1960 să dobîndească indici și mai înalți în activitatea lor de producție. Ce-i drept, sarcinile pe acest an sînt mult mai sporite. Planul prevede o creștere a productivității tractoarelor cu peste 32 la sută, adică realizarea unui volum de 573.000 hantri și o reducere a prețului de cost de cel puțin 24 la sută față de realizările anului trecut, ceea ce înseamnă numai 107,76 lei per hantru. In cadrul consfătuirii, cei prezenți s-au angajat ca în acest an să realizeze, printre altele, cîte cel puțin 750 hantri cu fiecare tractor UTOS, iar cu restul tractoarelor cîte circa 550 hantri.

„Măsurile tehnico-organizatorice luate de organele regionale de comun acord cu conducerile S.M.T.-urilor, — spunea de curînd tov. ing. Ghebea Claudiu, șeful serviciului regional S.M.T. — sînt o dovadă grăitoare că sarcinile vor fi duse la bun sfîrșit". Despre ce măsuri este vorba? Se cade a pomeni în primul rînd, că față de primăvara anului trecut cînd în regiune erau cooperativizate numai 5 raioane, în prezent, cooperativizarea regiunii este în general terminată. La aceasta se adaugă faptul că lucrările contractate depășesc planul de producție al S.M.T.-urilor pentru campania de primăvară care este de 153.544 hantri. Printre altele, s-au contractat mai multe lucrări speciale (prășit, tocat, etc). Pe de altă parte, în acest an S.M.T.-urile vor mai fi înzestrate cu încă 707 tractoare noi, precum și cu sute de combine și mașini agricole diferite. In sfîrșit trebuie arătat că numărul tractoarelor și brigăzilor permanente a sporit considerabil. In acest an se vor folosi mai multe cupluri de mașini și tractoare care vor lucra în două schimburi.

In dorința lor de a transpune în fapte sarcinile trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, mecanizatorii celor 15 S.M.T.-uri din regiunea Iași au pornit pe ogoare, neirosind nici o oră din timpul bun de muncă. Pînă de curînd ei au și realizat peste 50 la sută din sarcinile planificate în actuala campanie.

I. LEȘEANU

La a 90-a aniversare a nașterii lui V. I. Lenin

Puterea adevărului leninist

Era pe sfîrșitul anul 1919, un greu pentru tînăra Republică Sovietică. Se dădeau lupte grele cu armatele albe ale generalilor țariști. In acest timp s-a abătut asupra oamenilor sovietici o nouă nenorocire: din lipsă de combustibil, fabricile și uzinele nu lucrau, eșaloanele militare și trenurile care transportau grîne rămîneau în drum.

In numele Comitetului Central al partidului, V. I. Lenin a lansat tuturor organizațiilor de partid acest apel: „Toți la luptă pînă la victoria deplină asupra lipsei de combustibil". Partidul a aruncat pe acest nou front detașamentele de comuniști. Printre cei mobilizați mă aflam și eu.

Eram în vremea aceea președinte al colegiului secției politice a Căilor ferate din Nord. Am fost invitat să mă prezint la Lenin. In drum spre Kremlin, Elena Razmirovici de la Comisariatul Poporului pentru căile de comunicații, care mi-a transmis invitația, mi-a dat o seamă de lămuriri în legătură cu hotărîrea Consiliului pentru Apărarea Republicii cu privire la măsurile de lichidare a crizei de combustibil.

— Dumneata, mi-a spus ea, ai și fost numit împuternicit pentru aprovizionarea cu lemne, dar Vladimir Ilici și-a exprimat dorința de a te cunoaște în persoană.

In cabinetul lui Lenin am fost introdus numaidecît. Știam de la tovarășii mei cît de atent era Lenin cu oamenii cărora le încredința cîte-o sarcină. Aveam, firește emoții. Dar Vladimir Ilici mi-a pus o singură întrebare:

— Dumneata cum crezi, tovarășe Smirnov, cu ce trebuie noi să începem munca de transportare a lemnelor?

— Am să încep cu alegerea oamenilor, Vladimir Ilici, i-am răspuns eu. Am să aleg delegați care să supravegheze la fața locului transporturile. O să fie nevoie să mobilizăm organele locale, să ducem o mare muncă de lămurire în rîndurile țăranilor.

Lenin aprobă acest plan. Atunci l-am întrebat dacă nu ar fi cumva cu putință ca să plătim pe țăranii care vor lucra pentru asigurarea lemnelor necesare cu manufactură sau cu alte mărfuri.

După ce s-a gîndit puțin, Lenin mi-a răspuns:

— Nu, nu se poate. Dumneata știi că fabricile și uzinele nu lucrează. Noi nu putem plăti munca țăranilor cu mărfuri. Acum noi nu avem nimic altceva decît adevărul bolșevic, care cheamă țărănimea muncitoare să-i ajute pe muncitori în lupta pentru întărirea puterii sovietice. Acest adevăr să i-l spuneți țăranilor.

— E un adevăr amar, Vladimir Ilici, mi-a scăpat răspunsul, căci nu înțelesesem numaidecît sensul politic adînc al cuvintelor lui Lenin.

— Bolșevicii n-au îndulcit niciodată adevărul, mi-a răspuns Lenin. Ei au făurit puterea muncitorilor și țăranilor. Și aruncîndu-mi o privire tăioasă, a adăugat: Oricît de neștiutor ar fi țăranul, adevărul bolșevic îi e mai scump decît minciunile menșevicilor și eserilor îndulcite cu zahăr.

Articol special pentru ziarul „Agricultura Nouă"

de I. SMIRNOV
membru al P.C.U.S. din anul 1913

Văzîndu-mi încurcătura, Ilici zîmbi larg și spuse:

— Te poți însă ajuta să „sărezi" puțin adevărul. Cînd ai să fii la Briansk, treci pe la comandamentul Armatei a paisprezecea, la tovarășul Ordjonikidze. Acolo ai să capeți un vagon de sare, de care țăranii au mare nevoie.

Firește că nu acest vagon de sare a hotărît soarta luptei pentru combustibil. Victoria a fost hotărîtă de adevărul leninist, pe care partidul bolșevic l-a răspîndit în mijlocul maselor populare.

Luînd cuvîntul la adunări în satele pierdute printre pădurile și mlaștinile din județul Jizdrinsk și ascultîndu-i pe țărani vorbind, vedeam ce mare era popularitatea de care se bucura Lenin, cît de mare era prestigiul lui. In anii aceia era un clocot și în colțișoarele cele mai îndepărtate. Se ascuțea lupta de clasă dintre sărăcime și chiaburi. Dificultățile vremelnice prin care trecea puterea sovietică de pe urma pierderilor războiului civil erau folosite de chiaburi pentru a-i calomnia pe bolșevici, Sovietele. Uneori chiaburii izbuteau să tragă de partea lor o parte din sărăcime care depindea de dînșii. In asemenea cazuri, făcînd agitație în sate, noi puneam problema de-a dreptul: țăranii sînt pentru puterea sovietică sau pentru întoarcerea la putere a moșierilor și capitaliștilor? Chiaburii, fără a se ridica fățiș împotriva puterii sovietice, căutau s-o calomnieze pe ocolite. Lăudau în fel și chip viața de sub vechea orînduire, zicînd, chipurile, că atunci era și sare și manufactură. La care țăranii săraci le răspundeau: „Pentru voi, care sugeați sîngele norodului, erau, firește de toate. Dar la să fi fost și voi ca noi, fără pămînt, fără pîine..."

Noi îi sprijineam din răsputeri pe țăranii săraci, pentru care visul de veacuri de a obține pămîntul moșieresc devenise realitate. Primul decret al puterii sovietice cu privire la pămînt, care dădea pămîntul țăranilor fusese semnat de Lenin. Acesta o știau bine țăranii. Ei mai știau tot atît de bine că o dată cu armata albă a lui Denikin, veneau moșierii, care luau pămînturile de la țărani și-i spînzurau pe aceștia.

„Nu, nu vrem să ne întoarcem la vremea în opinci sub conducerea lui Lenin, dar să ne păstrăm pămîntul. Dacă o să avem pămînt, o să avem și ferăstraie", spuneau țăranii.

Țăranii se arătau mulțumiți cînd le spuneam cum cerea Lenin să se spună poporului adevărul și rîdeau din toată inima la auzul propunerii lui Lenin de a „săra" acest adevăr.

De-atunci au trecut mai bine de patruzeci de ani. Puterea sovietică făurită sub conducerea lui Lenin, a devenit o putere de neînvins și de neclintit, iar orînduirea de stat sovietică a devenit cea mai înaintată orînduire din lume. Cu încredere în puterile sale, sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic pășește cu curaj pe drumul spre comunism. Și drumul acesta i-l luminează ca întotdeauna adevărul leninist.

Un proces împotriva destinderii

Timp de nouă zile s-a desfășurat recent în fața Tribunalului Militar din Atena un nou proces cu un vădit caracter antidemocratic, în care au fost implicați 12 democrați greci. Incă 12 oameni au fost judecați, într-o atmosferă de teroare și presiuni, de justiția din Grecia pentru singura vină de a fi luptat pentru cauza justă a poporului grec, pentru pace și democrație; șase din ei au fost condamnați la muncă silnică pe viață.

Cine sînt cei pe care autoritățile din Grecia au ținut să-i arunce după gratii? G. Erithriadis, C. Triandafilu, C. Filinis, Rula Kukulu, Avra Partsalidis, Elli Erithriadu sînt cadre de conducere ale Partidului Comunist din Grecia, bine cunoscuți în Grecia ca luptători de frunte ai mișcării muncitorești, patrioți din cei mai hotărîți, participanți în primele rînduri la lupta de eliberare împotriva cotropitorilor hitleriști. Și tocmai unor asemenea luptători pentru cauza poporului lor, organizatorii procesului nu au șovăit să le aducă acuzația absurdă de „spionaj în slujba unor puteri străine".

Ca și în cazul procesului înscenat la Atena marelui patriot și luptător antifascist Manolis Glezos și celorlalți democrați greci condamnați o dată cu el, caracteristica recentului proces o constituie totala lipsă de dovezi concrete pentru învinuirile aduse. Acuzații au fost arestați și ținuți închiși fără judecată de 5—6 ani, timp în care autoritățile s-au străduit să găsească dovezi pe baza cărora să-i poată condamna. Dar nu s-a putut strînge nici o dovadă, nici o probă materială la dosar, pentru că în activitatea acuzaților n-a existat nici un fapt care să poată justifica învinuirile ce le-au fost aduse. Și atunci, organizatorii procesului au fost nevoiți să cheme și de astădată ca „martori" polițiști și agenți ai siguranței grecești, care, la întrebările puse de acuzați și de apărare, s-au încurcat, s-au contrazis, s-au dezmințit unul pe altul. In timpul procesului a ieșit limpede la iveală cît de absurde și neîntemeiate sînt învinuirile aduse acuzaților. Pînă și procurorul regal a fost nevoit să declare în rechizitoriul său că „nu poate fi reținută acuzația de spionaj", cuprinsă în actul de acuzare. Totuși, în ciuda faptului că principala acuzație s-a prăbușit, tribunalul, urmărind să-i condamne cu orice preț pe acuzați, a reluat afirmația procurorului „că ei ar fi făcut oferte de spionaj" și sub această învinuire a condamnat șase dintre acuzați.

Țelurile politice urmărite prin înscenarea judiciară de la Atena, țeluri care au reieșit limpede din primele zile ale procesului, sînt de a lovi în forțele democratice și în primul rînd în Partidul Comunist din Grecia. Infruntînd șicanele de tot felul ale președintelui tribunalului și ale procurorului regal, întrebările provocatoare și jignirile grosolane, acuzații au destrămat pas cu pas învinuirile ce le-au fost aduse, arătînd limpede ce s-a urmărit cu acest proces. Deși au apărut în fața tribunalului după ani îndelungați de detențiune și după grele suferințe, acuzații au păstrat — ca și în cazul Glezos — o înaltă ținută morală. Ei au avut o atitudine demnă, curajoasă, atitudine care a arătat încă o dată tăria cu care comuniștii știu să apere cauza poporului și încrederea nemărginită pe care o au în această cauză. Declarațiile demne ale acuzaților în apărarea Partidului Comunist din Grecia, în apărarea păcii și democrației în Grecia, prin care au fost demascate acuzațiile de spionaj, au produs o uriașă impresie asupra opiniei publice din această țară și din lumea întreagă.

Inscenarea judiciară de la Atena a urmărit în același timp să justifice politica de pe pozițiile „războiului rece" pe care o duc guvernanții Greciei. Acuzațiile aduse în cadrul procesului au avut un vădit caracter provocator la adresa țărilor socialiste. Poporul nostru este indignat de minciunile debitate în incinta tribunalului militar pe seama țării noastre de către procurorul regal și de „martorii" poliției. Asemenea calomnii și înscenări ca cea de la Atena nu servesc nicidecum dezvoltării bunelor relații între R. P. Romînă și Grecia, nu servesc nicidecum păcii și prieteniei între popoare. Și aceasta cu atît mai mult cu cît ele se produc într-un moment cînd în relațiile dintre Est și Vest se întărește tendința de destindere, cînd popoarele își afirmă cu tot mai multă tărie voința lor de luptă pentru pace și progres.

Opinia publică din Grecia a dezaprobat cu tărie recenta înscenare judiciară și țelurile politice pe care ea le-a urmărit. Masele largi din Grecia cer să înceteze procesele intentate împotriva democraților și patrioților și aceștia să fie puși în libertate. Poporul grec, alături de toate popoarele lumii, este direct interesat nu în continuarea unei politici de promovare a „războiului rece", de provocări și înscenări care să servească încordării, ci în statornicirea unei politici menite să ducă la dezvoltarea unui climat de bună vecinătate în Balcani, să slujească cauzei păcii și prieteniei între popoare.

Popoarele Asiei și Africii string rîndurile

De curînd a avut loc Conferința de solidaritate a popoarelor Asiei și Africii. La încheierea lucrărilor, a fost dată o declarație în care se arată printre altele că popoarele participante la conferință vor lupta și mai hotărît pentru obținerea libertății de sub colonialism.

„Subliniem hotărîrea noastră de a pune capăt exploatării exercitate de monopoluri, mizeriei și înjosirii. Lupta noastră este totodată o luptă pentru pace generală. Ne ridicăm împotriva ațîțătorilor la război, împotriva pactelor militare și împotriva oricăror încercări de a distruge cuceririle omenirii prin bomba atomică", subliniază declarația.

Alt document al conferinței se adresează tuturor popoarelor lumii, cerînd să fie întărită lupta împotriva tuturor formelor de asuprire și exploatare. El cere ca țările Asiei și Africii care luptă pentru independență să fie ajutate să-și creeze detașamente de voluntari în vederea sprijinirii luptei pentru eliberare; cere, de asemenea, să se creeze un fond al solidarității și să fie depuse eforturi la O.N.U. în vederea acordării independenței tuturor țărilor coloniale și dependente.

Unul dintre documente se preocupă de problemele sociale și culturale, care trebuiesc dezvoltate paralel cu lupta politică — principala luptă a popoarelor Asiei și Africii. In acest document se subliniază necesitatea luptei pentru dezvoltarea unei culturi naționale a popoarelor Asiei și Africii.

In documentul cu privire la problemele economice, conferința arată că numeroase țări din Asia și Africa au obținut realizări însemnate în lupta pentru dezvoltarea economiei lor. In document se subliniază că lupta de eliberare din jugul imperiului colonialist nu va putea fi definitivă decît dacă țara respectivă își va crea o economie a sa proprie. Pentru aceasta, subliniază documentul, este deosebit de rodnică colaborarea țărilor Asiei și Africii cu țările care au o economie planificată și mai cu seamă cu Uniunea Sovietică.

„Problemele dezvoltării economice a țărilor Asiei și Africii, se arată în documentele Conferinței, sînt strîns legate de lupta pentru pace și dezarmare, deoarece destinderea încordării internaționale și dezarmarea vor permite să fie sporit considerabil ajutorul pentru țările slab dezvoltate".

Lucrările conferinței țărilor Asiei și Africii, cu populația cea mai numeroasă de pe suprafața pămîntului, constituie o dovadă în plus că sistemul colonialist e pe sfîrșite.

Popoarele Asiei și Africii își string tot mai mult rîndurile, alăturîndu-se popoarelor din întreaga lume care luptă cu hotărîre pentru pace. Zi de zi forțele păcii se întăresc, pun tot mai puternică stavilă ațîțătorilor la un nou război.

NEGRU PE ALB

Pentru atrocitățile comise în timpul războiului, omorînd cetățeni pașnici, guvernul de la Bonn îl va „pedepsi" pe criminalul de război Oberländer... acordîndu-i o „pensie ministerială" pe viață.

Guvernul revanșard propuse
Să spună faptelor pe față
Și pentru-atîtea vieți distruse,
Ii dă o pensie... pe viață!

V. F.

In fiecare sat cîte o asociație sportivă!

Insemnări pe marginea plenarei consiliului regional U. C. F. S. Timișoara

Mișcarea de cultură fizică și sport din comunele și satele regiunii Timișoara cunoaște pe zi ce trece o dezvoltare tot mai însemnată. Numărul tinerilor și tinerelor din mediul sătesc care pășesc pe terenurile de sport crește simțitor. Numai la competițiile de masă organizate anul trecut au participat peste 300.000 de concurenți, iar acum, la concursurile „Campion al asociației sportive" și „Cel mai bun sportiv din 10" s-au înscris numeroși tineri. In special, se poate vorbi despre frumoasa activitate pe care o desfășoară asociațiile sportive din comunele Biled și Moșnița, raionul Timișoara, Dorobanți, raionul Arad, Periam, raionul Sînnicolaul Mare, Denta, raionul Ciacova și altele. Acestea au atras pe terenurile de sport pe majoritatea țăranilor colectiviști, care acum îndrăgesc și sprijină mișcarea sportivă.

Printre competițiile de masă care s-au bucurat de un frumos succes în satele din regiunea Timișoara se numără Spartachiada tineretului, Spartachiada fetelor „Cupa ogorului socialist" la volei, „Cupa Banatului" la atletism, „Cupa satului bănățean" la fotbal. La ultima competiție este de subliniat că au participat 404 echipe sătești. O contribuție însemnată la dezvoltarea activității sportive din satele regiunii Timișoara a avut-o organizarea celor 175 „duminici cultural-sportive" care au făcut ca tinerii țărani muncitori să-și poată petrece timpul liber în mod plăcut și util. Acest lucru s-a remarcat, mai ales, acolo unde organele U.C.F.S.-ului s-au preocupat de popularizarea și de buna organizare a competițiilor. Și aici pot fi menționate consiliile raionale Ciacova, Sînnicolaul Mare, Reșița, Arad etc.

Insă, așa cum s-a arătat la recenta adunare plenară a consiliului regional U.C.F.S. Timișoara, au fost și raioane unde organele U.C.F.S. nu s-au preocupat de organizarea primei etape pe comune, a competițiilor de masă, cum e cazul raioanelor Bozovici și Lugoj. De altfel, aici asociațiile sportive sătești duc o activitate slabă, neorganizată; concursurile sportive se desfășoară la întîmplare, fără ca să se întocmească din vreme un plan de acțiune care să fie popularizat în rîndurile membrilor înscriși în U.C.F.S.

In cadrul adunării plenare, s-a arătat că anul acesta consiliile raionale U.C.F.S. menționate mai sus, ca și celelalte raioane, vor trebui să acorde o mai mare atenție organizării de competiții pe plan local, în fiecare comună și sat, competiții care trebuie să constituie baza dezvoltării activității sportive de masă.

De asemenea, profesorii de educație fizică care activează la sate, vor trebui să acorde mai mult sprijin asociațiilor sportive. Ei vor trebui să fie prezenți și să îndrume tineretul din mediul sătesc la concursurile sportive. O atenție deosebită trebuie acordată și muncii de educare a tinerilor de la sate, pentru a avea o comportare demnă pe terenurile de sport. Organizarea de conferințe, întîlniri prietenești, excursii, vizionări de filme, dezvoltarea gustului pentru citit, sînt mijloace eficace care contribuie la educarea tineretului din mediul sătesc.

Un obiectiv principal care stă acum în fața comisiilor raionale U.C.F.S. este întărirea muncii organizatorice. Consiliile raionale pe ramuri de sport vor trebui activizate ca să desfășoare o muncă mai intensă, pe baza unor planuri bine alcătuite. Organele consiliilor raionale vor trebui să aibă o legătură mai strînsă cu asociațiile sportive sătești. Președinții și secretarii asociațiilor sportive sătești, trebuie îndrumați mai îndeaproape, și în acest sens, organizarea „zilei președintelui de asociație sportivă", ca și schimbul de experiență între asociațiile sportive sătești, este un mijloc eficace.

Considerăm că acordarea drapelului de asociație sportivă fruntașă pe raion și chiar pe regiune, în fiecare semestru, așa cum s-a hotărît în cadrul adunării plenarei, va constitui un stimulent în activitatea sportivă de la sate.

In planul de activitate al consiliului regional U.C.F.S. Timișoara, s-a prevăzut ca pînă la sfîrșitul anului 1960, în toate satele să existe cîte o asociație sportivă, care să îndrume și să organizeze mișcarea sportivă. Anul trecut, acest lucru s-a realizat în raioanele Jimbolia, Sînnicolau Mare, Arad, Timișoara, Pecica, Bozovici și Moldova Nouă. Astfel, în 1959, s-au creat un număr de 136 asociații sportive sătești noi. Acum, din 716 asociații sportive, cîte sînt în regiunea Timișoara, 449 asociații sportive activează în mediul sătesc.

Desigur că, înființarea de asociații sportive în toate satele va contribui considerabil la dezvoltarea mișcării sportive de masă din regiunea Timișoara. Deci, urăm consiliilor raionale U.C.F.S. spor la muncă și să realizeze lozinca propusă: „**Fiecare sat cu asociație sportivă**".

M. LERESCU

Din experiența colhoznicilor sovietici

O metodă eficientă de îngrășare rapidă a vitelor cornute mari

Desfășurînd lupta pentru sporirea producției animaliere, crescătorii de vite din colhozul „Boris Glăvan" raionul Drokia, R. S. S. Moldovenească, au produs anul trecut cîte 4750 kg de carne la 100 ha de teren agricol, cu 3450 kg mai mult decît în 1956.

Pentru a spori însă și mai mult producția de carne, colhoznicii și specialiștii din acest artel agricol au hotărît să accelereze ritmul îngrășării vitelor cornute tinere. Dacă în anii trecuți colhozul preda statului viței care la vîrsta de doi ani cîntăreau 250—300 kg, anul acesta colhoznicii au hotărît să reducă de două ori, perioada de îngrășare, făcînd ca vițeii în vîrstă de un an să cîntărească cel puțin 300 kg.

In luna iulie a anului trecut, colhoznicii au pus la îngrășat 52 de viței născuți în lunile februarie, martie, și aprilie 1959. Metoda îngrășării rapide a vițeilor constă în faptul că aceștia sînt hrăniți din belșug, în perioada lunilor de vară cu furaj verde și suculent, iar în lunile de iarnă — cu borhot de sfeclă de zahăr și cu porumb-siloz. In rația de hrană a vițeilor se adaugă și un amestec de măzăriche și ovăz. Fiecărui vițel pus la îngrășat i se mai dau zilnic 1,5 kg de nutrețuri concentrate.

In grupa vițeilor puși la îngrășat se respectă riguros orarul zilnic. Animalele sînt hrănite de patru ori pe zi. De două ori pe zi — dimineața înainte de mîncare și la amiază după mîncare — vițeii sînt scoși la plimbare.

Hrănirea din belșug a vițeilor cu nutrețuri verzi și concentrate dă rezultate excelente. Astfel, dacă în iulie, fiecare dintre viței a cîntărit în medie cîte 120,7 kg, după o lună, greutatea lor s-a ridicat la 146 kg. La sfîrșitul lunii ianuarie, fiecare vițel a cîntărit, în medie 246,5 kg. Prin urmare, în decurs de șase luni fiecare din vițeii puși la îngrășat a crescut în greutate cu cîte 125,9 kg, adică cu 21 kg pe lună.

Metoda îngrășării rapide permite colhoznicilor să scurteze de două ori termenul de îngrășare a vițeilor, să micșoreze de două ori numărul oamenilor care îngrijesc de animale, să elibereze grajdurile și să contribuie astfel la sporirea și ieftinirea producției de carne.

Experiența colhozului „Boris Glăvan" în îngrășarea rapidă a vițeilor este îndrumată și luată sub control de lucrătorii științifici ai Institutului pentru cercetări zootehnice și veterinare din Chișinău.

Izotopii sporesc recolta

Biologii sovietici au obținut noi soiuri prețioase de diferite culturi agricole. Oamenii de știință au reușit să obțină acest lucru expunînd semințele la anumite doze de radiații. In laboratoarele filialei din Siberia a Academiei de Științe a U.R.S.S. cu ajutorul acestei metode au fost obținute soiuri valoroase de cartofi; în comparație cu soiurile locale, acești cartofi ajung mult mai repede la maturitate. Sînt mai rezistenți la dăunători și, ceea ce este mai important, dau o producție de tuberculi de 1,5 ori mai mare.

Pe diferite loturi și ogoare din U.R.S.S. sînt experimentate pe scară largă noi soiuri de grîu, rezistente la cădere, cu un conținut sporit de proteine în boabe, rezistente la boli. Aceste soiuri au fost, de asemenea, obținute cu ajutorul izotopilor.

Oamenii de știință au stabilit că folosirea izotopilor radioactivi contribuie, de asemenea, la îmbunătățirea considerabilă a soiurilor existente. Chiar printr-o simplă iradiere a semințelor s-au obținut rezultate excelente: a fost grăbită, de pildă, creșterea și coacerea verzei, a rapiței, a ridichii de lună și a florii-soarelui.

Adenauer și prietenii săi dușmani ai păcii

Cercurile guvernamentale de la Bonn duc o activitate febrilă, în vederea împiedicării destinderii în relațiile internaționale. Astfel, ziarul vest-german, organ semioficial al clicii militariste de la Bonn, a declarat nu demult fără nici o sfială, că Austria s-a lipit de bunăvoie la Reichul hitlerist, lăsînd să se înțeleagă că într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat, Austria va trebui să fie iarăși anexată Germaniei.

La rîndul său, ziarul „Frankfurter Allgemeine", apropiat cercurilor guvernamentale de la Bonn, a publicat la 16 aprilie o știre din care se vede că Bundeswehrul vestgerman duce o intensă activitate în vederea obținerii de baze militare pe teritorii străine. Specialiștii militari vestgermani duc în prezent numeroase tratative cu o serie de țări ale N.A.T.O. în legătură cu organizarea acestor baze. Tratativele se desfășoară în primul rînd în legătură cu acordarea de depozite pentru muniții, piese de rezervă și alimente și în al doilea rînd, în legătură cu acordarea de poligoane militare în timp de pace și „poziții de tragere" în caz de război, de spitale militare etc.

Ziarul arată că la Bonn se crede că Franța va îngădui Germaniei occidentale să folosească un aerodrom militar la Cognac, unul la Istre lîngă Marsilia, precum și teritoriul din apropiere de Montpellier. Probabil că Anglia va da și ea dreptul Germaniei occidentale să folosească insulele Hebride. Impreună cu Canada, Germania occidentală construiește instalații militare pe insula Sardinia. Cu Belgia și Olanda, Bundeswehrul a și încheiat acorduri cu privire la acordarea de baze militare. Se duc, de asemenea, tratative cu Danemarca și Norvegia, iar Turcia a și pus la dispoziția Germaniei occidentale o bază militară.

Ceva mai mult. Așa după cum arată o știre a agenției France Presse, remorcherul vest-german „Greta" a încercat să intre în apele teritoriale olandeze, avînd arborat drapelul național-socialist cu svastică, afirmîndu-se fățiș adept al defunctului Hitler.

Fapta comandantului vasului vest-german nu constituie de altfel decît o mică parte din numeroasele acte de provocație săvîrșite sub auspiciile cercurilor revanșarde de la Bonn. Insuși bătrînul Adenauer, cu toți cei aproape 85 de ani ai lui, se dovedește neobosit în pregătirea a tot felul de acte menite să mențină încordarea în relațiile internaționale.

Impotriva politicii dusă de Adenauer și clica lui, se ridică tot mai largi mase de oameni conștienți de primejdia pe care o prezintă cercurile revanșarde de la Bonn.

Revista „Estimme der Gemeinde" care apare în Germania occidentală, a publicat de curînd un articol semnat de către pastorul Herbert Mochalky în care este criticată foarte aspru politica guvernului de la Bonn. In articolul său, pastorul Mochalky afirmă că „Cercurile în fruntea cărora se află cancelarul Adenauer, sînt considerate astăzi adversare ale păcii". El cere retragerea de pe arena politică a lui Adenauer și a tuturor celor vinovați de politica dusă pînă acum și înlocuirea lor cu elemente noi.

La Stuttgart, a luat ființă organizația „Uniunea pentru pace și asigurare socială", ai căror conducători au declarat că se pronunță hotărît împotriva înarmării atomice.

Milioane de tineri din întreaga Germanie, ai căror reprezentanți au luat parte la cel de al III-lea Congres pe întreaga Germanie al tineretului muncitor se ridică, de asemenea, împotriva politicii aventuriste, războinice dusă de Adenauer și clica lui.

Poporul german a îndurat destule suferințe pricinuite de războaiele provocate în trecut de către cercurile reacționare din Germania și nu mai vrea să repete greșeala de a se lăsa împins într-un nou măcel mondial. Alături de toate popoarele lumii el își întărește lupta pentru apărarea păcii.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București, telefon 17.60.10
Tiparul Combinatului Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".